

Vidar Solberg
Saltnesveien 519
Solberg Gård
1580 RYGGE

428

Returadresse: Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

B posten

NORGE P.P. PORTO BETALT

**Bli med
på rypetur!**

www.holyriders.no

Inkl. reportasjer fra årets sesong!

POWER

side 28-29

**En overraskende
turopplevelse**

Organ for Holy Riders MC - Nr. 3, 2014 - Årgang 32

side 8-11

Pilegrimstreffet

- På veien for Jesus -

Velkommen hjem!

Det er en glede å sende ut et nytt Power med mange bra reportasjer fra sesongen! Takk til alle dere som bidrar med artikler og bilder til bladet, og til dere som står med i bønn! Gud er trofast – all ære til Ham!

Hvilken fantastisk varm og fin sommer vi hadde! Det var vel bare to helger i august der uværet slo til; under Aust-Agdertreffet og Osterøytreffet som var samme helg (se s. 4-5 og s. 23) og under Troll Rally. Da Alfred og jeg stod reiseklare med oppakning på syklene og ikledd regndress, lurte naboen på om vi virkelig hadde tenkt oss på MC-tur i dette uværet. - *Ja, vi skal til Fyresdal*, svarte vi og smilte. - *Jeg hadde vel heller tatt S-Max'en, sa naboen.* - *Og dere har vel ikke tenkt å sove i telt?* - *Jo, det er nettopp det vi skal*, svarte vi. Vi hadde bare bestemt oss for å reise, og gledet oss lidenskapelig over å kjøre sykkel, dra på treff sammen og møte igjen venner i MC-miljøet... (Les mer fra treffet s. 16-17)

Når vi reiser på treff eller inviterer til treff og andre MC-relaterte arrangement, kan det enkelte ganger komme en snikende tanke: ...men jeg har ingenting å gi. Dette er en løgntanke! Jeg tror det var slik vennene til Jesus tenkte da de ville sende bort folket for at de skulle få kjøpt seg noe å spise et annet sted. Men da svarte Jesus: «*Dere skal gi dem mat.*» (Mark 6,37) Da stod de undrende og lurte på om de liksom skulle kjøpe mat til så mange mennesker? «*Hvor mange brød har dere?*» spurte Jesus. «*Gå og se etter!*» De kom tilbake med fem brød og to fisker. Jesus løftet blikket

mot himmelen og bad takkebønnen... Så kjenner vi slutten på denne sanne historien, at den dagen var vennene til Jesus med på å mette fem tusen mennesker, og enda ble det mat igjen!

«*Se, dager skal komme, lyder ordet fra Herren Gud, da jeg sender hunger i landet, ikke hunger etter brød eller tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord.*» (Amos 8,11)

Vi skal gi dem mat – åndelig mat! Ikke tenk smått om deg selv. Du er høyt elsket! Du er skapt på skremmende, underfullt vis! Ikke sammenlign deg med andre. Du er unik! Bruk dine gaver og talenter til ære for Gud og til velsignelse for andre. Det vi har å gi kan i utgangspunktet se lite ut, menneskelig sett. Gud kan imidlertid gjøre det til noe stort, og det som ser umulig ut, kan Gud gjøre mulig. Vær frimodig!

Etter å ha blitt spurt om å lede lovsangsbandet på Pilegrimstreffet, sa Linda: - *Når Gud er med, så tror jeg det blir bra uansett!* Og det ble det, virkelig! Der fikk vi også en frisk åpenbaring av Guds ord gjennom forkynnelsen. Treffet skildres så ekte og sterkt side 8-11. - *Varmen, følelsen av at man kom «hjem» og var blant mange gode mennesker, var fantastisk! Jeg følte meg virkelig velkommen!* skriver Ronny.

Hva er vel bedre enn å kjenne seg hjemme et sted – der du kan være deg selv fullt og helt og kjenne deg elsket for den du er. Er det noe vår Far i himmelen har på hjertet, så er det å ønske oss velkommen hjem!

Jesus sier: «*La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! I min Fars*

Annes redaksjonshjørne
power@holyridders.no

hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg sagt dere det. For jeg går for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. Og dit jeg går, vet dere veien.» (Joh 14,1-4)

Vår Far har betrodd oss et oppdrag - å være Jesu etterfølgere og lede mennesker inn på hjemveien...

Jesus sier videre: «*...I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!*» (Joh 16,33) Jesus ber for oss: «*Jeg ber ikke om at Du skal ta dem ut av verden, men at Du skal bevare dem fra det onde.*» (Joh 17,15) «*Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg.*» (Joh 17,20)

I sin nåde til oss har Gud vår Far gitt oss en fri vilje. Det er mange valg vi skal ta i livet, og det er mange fristelser som møter oss i denne verden vi lever i. «*Temptation is simply the opportunity to make a choice!*» (Se s. 30-31) Hva velger vi? Josva talte frimodig til folket: «*Så frykt da Herren og tjen ham helhjertet og trofast! ...Men har dere imot å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene... Jeg og min ætt, vi vil tjene Herren.*» (Josva 24,14-15)

Å velge Guds vei er ikke den enkleste veien, men den aller beste!

Anne Skaiå

Innhold:

Velkommen hjem! v/Anne Skaiå	s. 2
Ta på Guds fulle rustning v/Harald Vatne	s. 3
Aust-Agdertreffet 2014 - en katastrofe? v/Kjell-Magne Kampenes Tusen takk... v/Paul Bendiksen	s. 4 s. 5
Nytt fra sentralstyret v/Vidar Johnsen En stor familie v/Torgeir Dahl Power Prayer v/Ann Mari Helleve	s. 6 s. 7 s. 7
Pilegrimstreffet: - Det gav meg mye mer enn jeg turde håpe på v/Ronny R. Sand & Magnus Skartveit	s. 8
HOJ-ROCK i Västervik, Sverige v/Göran Linder	s. 12
HR-treff i Moskva v/Vidar Johnsen	s. 14
Gud tar deg på alvor, hvis du tar Ham på alvor v/Linda Dahl I Fyresdal... - på det 50. Troll Rally! v/Nils Haukanes	s. 16 s. 17
Klar for blindkjøring! v/Sigurd Lian Brent gummi og svidde polser i «hula» v/Gjermund Kristensen	s. 18 s. 19
Route 66: Drømmen som ble virkelighet v/Charlotte Hansen	s. 20
Et betydningsfullt oppdrag v/Oddvar Øyulvstad Osterøytreffet - Stille før stormen v/Trine-Lise T. Bones	s. 22 s. 23
«Time out» v/Jon Inge Hanger MC-gudstjeneste, Fjellseter kapell i Trondheim v/Jarle Berg & Leif Lia	s. 24 s. 25
MC-gudstjeneste i Farsund: Lukten av eksos, gammelt lær og en atmosfære... v/Arne Ramsland Helsing frå HR Indre Agder v/Oddfrid Øydnå	s. 26 s. 27
En overraskende turoppløvelse v/Alfred Skaiå Kalenderen 2015	s. 28 s. 29
How to handle temptation Teaching by René Changuion	s. 30
PR - Bli med på rypetur!	s. 32

Presidentens hjerte

- Ta på Guds fulle rustning

Vinteren står for døren og veiene blir våte og glatte - en tid som ikke alltid er fullt så gøy for oss motorsyklister. Ser vi tilbake på 2014-sesongen, har den vært aktiv for de fleste avdelinger i Holy Riders MC.

Avdelingsledermøtet i Oslo i oktober var en helt fantastisk helg! Alle jeg har snakket med, sier at dette var en opptur. Å møte gamle og nye venner, og lytte til undervisningen fra Wenche Jess og Vidar Johnsen fra sentralstyret, var fantastisk. Vidar fokuserte på hva Holy Riders er, vår tjeneste i MC-/bikermiljøet og ikke minst viktigheten av vår kontakt med menighetene vi står i. Alle i Holy Riders vet at vi er misjonærer i det miljøet vi ferdes i, men ikke alle tenker på at vi er en forlenget arm ut i MC-miljøet fra vår menighet.

For et par uker siden var Anita og jeg så privilegert at vi fikk være med å lede ei venninne av oss til tro på Jesus! Jeg er utrolig takknemlig og glad for at vi kunne sette henne i kontakt med menighetslederen vår, spesielt med tanke på betydningen av god oppfølging og det å få forkynnelsen og undervisning i Guds ord.

I og med at de fleste har parkert motorsykkelen for vinteren i påvente av våren, vil det nå bli en roligere tid for mange. I den forbindelse vil jeg oppmuntre alle til å gripe muligheten til å dra på menighetsbesøk med hele avdelingen! Spør om å få lov til å komme og informere litt om hva vi gjør. Ta med noen bilder og «vis» vår misjonsmark.

Wenche hadde undervisning om noe som jeg tenker mye på. Hvorfor er jeg en Holy Rider? Og hvorfor bærer jeg en vest med korsmerket på ryggen? Det som ble en rød tråd gjennom hele avdelingslederhelgen, var dette: «Hvis vi er bevisst vårt kall og vår tjeneste, møter vi motstand fra djevelen.» Han vil ikke at vi skal være effektive, slik at mennesker blir frelst og satt fri. I Efeserne 6,10-12 står det: «*Til slutt: Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep. For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.*»

En har lett for å tenke at alt det som tynger en ned; bekymringer, tidsbruk, økonomi eller andre ting, er noe en bare må leve med. Djevelen som er løgnens far, klarer dessverre å innbille mange at han har fått de inn i et nett som bare strammes mer og mer. Hans plan og strategi er at vi skal miste motet. Djevelen forkler sine planer, så de ser så «snille» ut, og til og med naturlige ut.

Jeg har ofte tenkt at jeg må jobbe mer enn det som er nødvendig på jobb, for det er jo så greit å tjene litt ekstra...! Og dette er ikke galt i seg selv, men hvis slike tanker går utover ekte-skap og familieliv, bør det gå opp et lys for oss. Da er det viktig å være så våkne at vi forstår at dette er et «angrep».

Les videre Efeserne 6,12-18, og grunn på disse versene: «*Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt. Stå da fast! Spenn sannhetens belte rundt livet og kle dere i rettferdighetens brynje, stå klar med fredens evangelium som sko på føttene. Hold alltid troens skjold høyt! Med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler. Ta imot frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord. Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige...»*

Her er en oppfordring til alle i Holy Riders: Bruk tid til å finne ut om du er der du ønsker å være med livet ditt. Noen vil kjenne at «Nei, jeg er ikke der med livet mitt som jeg tror Gud hadde tenkt for meg og familien min...» Mens andre tenker: «Ja, jeg velger å tro at jeg står mitt i Guds plan med livet mitt...»

Hvis mismotet er der og du føler på utilstrekkelighet på mange plan i livet, ja da har djevelen klart å lure deg. Du har kanskje mistet fokus på noe av det som Gud har lagt ned i våre hjerter; å se mennesker frelst, bli hjulpet ut av vanskeligheter og satt fri. Menigheten din kan være et sted hvor du kan få forbønn og hjelp. Bønneringen i Holy Riders MC er også derfor deg. Gud vil utfordre oss på våre holdninger som ikke er av Han. Guds ransakelse er til det beste for oss!

«*Dere, søsken, er kalt til frihet. La bare ikke friheten bli et påskudd for det som kjøtt og blod vil, men tjen hverandre i kjærlighet.*» (Gal 5,13) Vær velsignet!

Ellen Hardt

POWER

Organ for Holy Riders MC

Foto: Ingunn Frustøl

Skann QR-koden og få HR-info.

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd./grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. For å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Holy Riders MC

epost: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511
Klubbtelefoner
President: Harald Vatne, tlf. 472 89 933
epost: president@holyridders.no
Visepresident: Øystein Trøen
tlf. 934 08 451
epost: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement

Medl.sekr.: Stein Arild Øye, tlf. 481 50 681
epost: medlem@holyridders.no

Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adressendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1160 pr/år (ektefelle kr 580) + evt. lokal kontingent.

Power

Ansvar.: Torgeir Dahl, tlf. 911 15 069
Redaktør: Anne Skaiå, tlf. 924 32 374
epost: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Co.

Internett

Webmaster (tekn.): Vidar Solberg, tlf. 958 68 493
epost: webmaster@holyridders.no
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt

Koordinator: Magnus Skartveit, tlf. 412 07 873

epost: kaffetelt@holyridders.no

HR MC Racing

epost: racing@holyridders.no

Gavekonti

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se l. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117
Utenlandsk reisestøttekonto: 9365.05.67992
Pilegrimstreffet: 9365.05.79109

Forsidebilder: Fra CMA National Rally 2014. (Foto: Alfred Skaiå). Fam Dahl på årets Pilegrimstreff. (Foto: Anne Skaiå) **Bakside:** Noen av damene fra Rypeturen 2014, der Wenche Jess står foran. (Foto: Anne Skaiå)

Justøy, 8-10 august:

En idyllisk treff-frokost lørdag morgen - stille før stormen...

Aust-Agdertreffet 2014

- en katastrofe...?

Etter å ha forfattet en artikkel med overskriften «Skremmende utvikling i MC-miljøet» for en tid tilbake (se Power nr. 2/2012) – hvor vi med bekymring så på at flere og flere tar inn på hytter på treff og vi tok for oss teltlivets gleder og fortrefeligheter – så er det etter sommerens meget uheldige hendelse på sin plass med en forklaring.

P Tekst: Kjell-Magne Kampenes
Foto: Anne Skaiå

Den uheldige hendelsen inntraff på årets Aust-Agdertreff på Justøy. Turen startet for så vidt greit og vi la ut på landeveien med en tilfeldig sammenrasket gjeng i fra Østfold; Vidar Solberg, Karl-Erik «Calle» Gjermundsen, Michael Stickley fra CMA og undertegnede. Turen startet med oppmøte på klubbhuset vårt i Råde, hvor vi pakket med oss kun det mest nødvendige. Lavvo, reiseprosjektør i lommeformat, transportabelt lerret, kokekar og godt humor.

«Walk in»-kino ved lavvoen

Turen nedover gikk rolig for seg med ikke mer enn et par episoder som ville fått den gjennomsnittlige biker til å bli strippet for ryggmerke for livstid. Etter å ha bunkret

opp med proviant i Lillesand, la vi kursen ut til Justøya, hvor vi ble upåklagelig tatt i mot av blide mennesker fra Aust-Agder og Sørlandet. Etter å ha gjort unna klemming og det grovste med innestengt ljuging, fikk vi omsider satt opp teltet, og alt så ut til å ligge godt til rette for et knakende kjekt treff. Alt var rolig og fredelig og utpå kvelden inviterte vi på «walk in»-kino ved lavvoen, med visning av den rykende ferske dokumentarfilmen som var blitt laget om Østfoldavdelingen i løpet av forsommeren.

Den fatale hendelsen

Det skulle vise seg at det gamle ordtaket om at det er stille før stormen skulle gjøre seg gjeldende denne treffhelgen. For på lørdag litt utpå formiddagen så begynte det å blåse og regne noe veldig. Heldigvis så skiftet været utpå etfan, men dessverre

så gikk det fra blåst og regn, til storm og veldig mye mere regn. Calle kunne melde om at yr hadde varslet 35-50mm nedbør i området, men undertegnede konstaterte fort at 35mm ikke var mye fordelt på et så stort område, så vi tenkte ikke mer på det, for Vidar som hadde forsøkt seg på en liten blund i lavvoen ringte og spurte pent om vi hadde mulighet til å komme bort og feste pluggene. Da vi kom bort stod det en fortvilet avdelingsleder inne i lavvoen i en liten elv og klamret seg fast til teltstanga for å stå imot vindkulene som truet med å knekke stanga og sende både lavvo og avdelingsleder 50 nautiske mil vestover. Nå vet ikke jeg hvor langt det er, men vi tok ikke noen sjanser på at Vidar hadde kondis nok til å komme tilbake derfra og bestemte oss for å hjelpe til. Etter den fjerde runden rundt lavvoen for å feste pluggene så skjonte vi at nå var rådyra gode. Vi måtte

ta en rådslagning på hva vi skulle gjøre, og det var her den fatale hendelsen skulle inntreffe. Det var vel ingen av oss som vil være ved at de kom med forslaget, men tilslutt sendte vi slukøret Vidar opp til innsjekkinga for å høre om det var en ledig hytte. Det var det til alt hell, og vi ble lovet av gutta i innsjekkinga at all hytteutleie var unndratt offentligheten og at de hadde full taushetsplikt om hvem som leide hytter. Derfor var sjokket stort da vi litt utpå kvelden fikk høre at det visstnok ble kringkastet fra innsjekkingen til alle som kom at Østfoldavdelingen hadde tatt inn på hytte.

En liten presisering

Jeg føler derfor at det er på sin plass med en liten presisering i forhold til dette med telt på treff, for å rette litt på det uheldige bildet som nå er tegnet av avdeling Østfold:

Pkt. 1: Det er fortsatt slik at det er telt som gjelder dersom en er på treff, og folk i telt har full rett til å komme med spydige kommentarer til personer som har tatt inn på hytte eller enda verre; hotell.

Pkt. 2: Det finnes dog et unntak fra regelen hvis du kommer utfor en storm som truer med å ta med seg avdelingslederen, og du ikke har tilgang på tilstrekkelig mange prospeeter som kan holde stanga oppe gjennom natta, feste pluggene like fort som de spretter opp, og rulle de sovende medlemmene rundt i lavvoen slik at ingen drukner i de små elvene som har funnet nye løp. I slike tilfeller går det til nød an å ta inn på hytte, og de spydige kommentarene skal da følgelig reduseres til en spøkefull kommentar i lystig lag. For øvrig så skal hytta kun benyttes til å sove i, og aktiviteter som å se film med reiseprosjektøren og tilberedning av biff og fløtegratinerte poteter, med nybakte brownies i muffinsformer til dessert, skal fortsatt skje utendørs og på primus. Og bare for å ha det klart. Ved rikelig tilgang på prospeeter, faller unntaket bort og det er da fortsatt telt som gjelder.

En katastrofe..?

Når det gjelder overskriften, så vil den observante leseren ha oppdaget at jeg i løpet av artikkelen ikke har svart på dette spørsmålet. Strengt talt så var overskriften i fete bokstaver og kursiv i kantene ikke ment for annet enn å trekke på leserens interesse, men for å svare på spørsmålet som jeg selv stilte: - På ingen måte! Aust-Agdertreffet var som alltid et knakende kjekt treff, med hyggelige mennesker, en god porsjon ljuging med kjente og nye kjente, og god inspirasjon.

«Blunkesmilefjes med røde kjaker og solbriller» fra Kjekke Kjell, avdeling Østfold.

Tusen takk...

De siste årene på Aust-Agdertreffet har vi hatt lotteri. Dette har blitt en stor suksess, takket være våre meget villige og rause sponsorer! Alle medlemmer i avd. Aust-Agder og Sørlandet bidrar med premier, enkelte personer utenfra (som ønsker å være anonyme) gir også gevinster i tillegg til firmaer. Jeg vil her nevne; **Per Hagen AS, Lille Rolfs Krambod AS, Motorsyklisten AS avd. Kristiansand og Motor-teknikk AS** som har sponset oss gjennom flere år! TUSEN TAKK! ☺

Så må vi ikke glemme loddkjøperne. TUSEN TAKK til dere også! Her kan jeg ikke nevne alle, for da måtte jeg nok skrevet opp alle treffdeltakerne. Men jeg vil nevne største klubb på treffet; Virgin Riders MC, for jeg tror de var de største bidragsyterne når det gjaldt lotteriet også. Da de kommer med innstillingen om at de skal bruke like mye på Aust-Agdertreffet som de gjør på andre treff, så rører det noe i hjertet mitt. Det viser at vi blir satt pris på, selv om vi har andre verdier og mål når vi stiller på deres arrangement.

Penger er ikke noe populært tema, men i dagens samfunn er det nå en gang slik at midler er en nødvendighet for at hjulene skal rulle, også i kristent arbeid. Ingen kan kjøpe seg inn i Himmelen - frelsen i seg selv koster ikke annet enn et ydmykt hjerte, men det kan jo «koste» litt for vår stolthet.

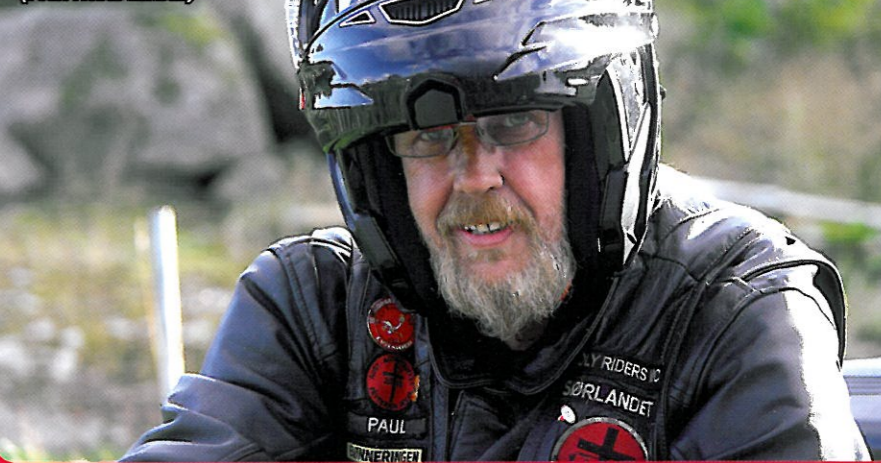
Inntektene fra lotteriet går til utadretta arbeid. Målet er å formidle at Jesus er veien, sannheten og livet; å lede noen inn på veien med Jesus og til den bolig vi har i vente i himmelen. Det ligger en evighet foran oss, og spørsmålet er: Hvor vil du tilbringe den? Mottoet er: «På veien for Jesus». Husk, vi er der for deg ☺ Kan vi være til hjelp, ikke nøl med å ta kontakt!

Igjen, TUSEN TAKK til alle givere, kjøpere og medhjelpere!

Vær velsignet!

Mvh Paul, lotteriansv.

Paul Bendiksen
(Foto: Moses Hansen)

Nytt fra sentralstyret

v/varasekretær
Vidar Johnsen
sekreter@holyriders.no

En ny rik sesong går mot sin definitive slutt – i alle fall her i sentrale østlandsstrøk, hvor dette skrives mens nedbøren allerede for andre gang i høst kommer ispedd hvitt. Sentralstyret har etter sommeren vært samlet én gang i tillegg til høstens avdelingsledermøte, og holder i tillegg en jevn kommunikasjon mellom møtene.

Avdelingsledermøtet

En fin avslutning på sesongen var årets avdelingsledermøte i oktober, om enn forsøket på å komme ut av «hula» møtte noe blandede reaksjoner – kirkebygget på Ljan viste seg å være i trangeste laget for det rekordstore oppmøtet. Nå er det jo et hyggelig luksusproblem at så mange etter hvert kommer på avdelingsledermøtene – vi i sentralstyret har i en årrekke ønsket å gjøre disse møtene til noe langt mer enn bare en slags årsmøtekopi for ledere, men heller en helg med god undervisning og informasjonsutveksling mellom ledere og styre. Uten å slå oss for hardt på brystkassa kan vi kanskje si at vi har lykket med det.

Nytt denne gangen var at en liten del av kvelden var satt av til et møte der bare selve avdelingslederen eller én representant for hver avdeling fikk adgang. Det lot det til å være et behov for – Flere avdelingsledere brukte møtet til å dele også av det man måtte ha av utfordringer i arbeidet, å utveksle råd og erfaringer med liknende saker og ikke minst å be for hverandre.

Av saker som ble luftet spesielt på avdelingsledermøtet var tanker fra avd. Østfold om å arbeide for en felles, landsdekkende prospektordning. I dag har hver avdeling sin egen

praksis og retningslinjer på dette feltet. Dette temaet vil vi trolig se igjen i mer konkret form på et årsmøte.

Ny bibel

Arbeidet pågår med å ta fram en ny bibel med vitnesbyrd a'la BikerBibelen. Det jobbes hovedsakelig på to fronter: Innsamling av vitnesbyrd og av økonomiske midler. Status nå er at vi har halvparten av det budsjettet som trengs – ca. 150.000 kroner. **Gavekonto ny bibel: 3632.51.73577.**

Dersom du selv eller et annet HR-medlem du kjenner har et vitnesbyrd som bør være med i den nye bibelen, så ta kontakt med redaksjonsgruppa på bibel@holyriders.no. Man må ikke nødvendigvis skrive selve vitnesbyrdet selv – dersom man føler seg usikker på egne skrivekunster, kan også andre skrive, f.eks. gjennom å intervju den som har vitnesbyrdet.

Hva skal så barnet hete? Det er fortsatt ikke bestemt, men siden dette er en ren HRbibel-utgave som ikke gis ut gjennom samme utgiver som BikerBibelen, vil det også være et behov for å sette et annet navn på boka. Forslag fra «salen» har kommet inn, og skulle du enda ikke ha sendt inn ditt, så gjør det på nevnte epostadresse.

Medlemsregister på web

Som planlagt ble det startet utvikling på nytt, webbasert medlemsregister i de to vårmånedene før Pilegrimstreffet. Progresjonen på prosjektet har vært lavere enn håpet, slik at det ikke var mulig å ferdigstille til Pilegrimstreffet. Mye av den grunnleggende funksjonaliteten er på plass, men det vil bli jobbet videre med i vinter med

sikte på å kunne tas i bruk til årsmøtet.

Årsmøtet i 2015

Årsmøtet avholdes som kjent på rundgang i regionene. Vårt nasjonalområdes største region, Sverige, denne gang med avd. Småland i spissen, er vertskap for årets årsmøte. Stedet heter Bodafors, noen mil sørøst for Jönköping og forøvrig relativt nær nabo med Emil i Lønneberget. Nærmere info om påmelding, årsmøteinnkallinger, reisebeskrivelser osv. kommer på web. Avdelingene har også i det siste mottatt informasjon om muligheten for felles busstur fra Sørlandet via Horten-Moss til Söta bror.

Som vanlig er årsmøtet andre hele helg i februar. Det vil i 2015 si **13.-15. februar!**

I forbindelse med årsmøtet minner vi om frist for ryggmerkesøknader – som vanlig er dette ved årets utløp. Det er avdelingsstyrene som sender søknaden. Saker som ønskes tatt opp på årsmøtet ønsker vi i sentralstyret å motta snarest mulig nå – rent teknisk er siste frist to uker etter utsendelse av første årsmøteinnkalling, mao. omtrent ved juletid, men i praksis er det langt mer hensiktsmessig om sakene kommer inn allerede nå, slik at de kan bli med også i første årsmøteinnkalling. OBS: Statuttendringsforslag har 6 måneders leveringsfrist før årsmøtet, og vil nå således først komme i betraktning for 2016.

Som varslet på avdelingsledermøtet, så har de siste årene ikke forbrukt stått etter inntekten. Med andre ord har vi opparbeidet oss penger på bok, noe som gjør at budsjettet for kommende år planlegges å gå noe i underskudd. Derfor planlegger vi å sette noen av de oppsparte midlene i arbeid, f.eks. ved delinndekking av ny

bibel og på andre satsningsområder.

Varamedlemmer i styret

Sentralstyret er i år for første gang på mange år i den situasjon at begge varaplassene ble besatt, hhv. av Anne Skaia og undertegnede (Vidar Johnsen). Det har vært vanlig praksis at første vara møter uten stemmerett også når sentralstyret er fulltallig. I tillegg har Power-ansatt vært fast invitert til sentralstyremøtene.

Sentralstyret valgte også å gi fortsatt tillit til undertegnede som utlandskoordinator, selv om dette nå skjer som 2. vara i styret. Med dette mandatet fulgte også en adgang til å delta i styremøtene - uten stemmerett dersom ikke forfall

gjør at også varafunksjonen trer i kraft.

Og mens vi først er inne på temaet, så er det i kraft av vara for sekretær Einar Dahlen at denne infoen skrives av varamann Johnsen.

Be for oss!

Det var en real dose tørr info fra oss som prøver å drifte klubben på daglig basis. Jeg har lyst til å be dere alle om å huske spesielt på oss som innehar disse vervene og familiene våre i bønn. Vi står i en åndskamp, og midt oppi alle velsignelsene – ja, kanskje spesielt når velsignelsene strømmer på, hender det også at fienden får inn noen slag under beltestedet. Så stå med oss i bønn! Vær rikelig velsignet!

Ansvarlig redaktør - Torgeir Dahl

En stor familie

Det er ikke alle forunt å ha en familie. Jeg føler meg heldig som har en familie å komme hjem til etter en arbeidsdag eller en reise. I tillegg til dette har jeg en familie i Holy Riders MC. Dette har jeg sett og erfart i denne sesongen.

Mange av oss har vært på fester, treff og andre MC-arrangement denne sesongen. Felles i alle disse aktivitetene er at man ikke er alene. Det er en bror eller en søster der sammen med deg. Om ikke fysisk, så vet du at de er der i bønn for deg. I tillegg til våre søsken, har vi en Far som alltid er ved vår side og i våre hjerter. Dette synes jeg er en stor velsignelse og ingen selvfølge.

Helgen 17.-19. oktober var HR-familien samlet i Oslo for undervisning, informasjon og fellesskap. Det var en helg med masse sterke følelser og fantastisk undervisning. Vi fikk erfare at vi er der for hverandre når noen har behov. Vi bryr oss om hverandre og ser at vi har en Far som ser til alle sine, og ønsker å strekke ut hendene sine og hjelpe de som trenger det.

Vi i HR er satt i en tjeneste og må stå sammen i oppgaven. Vi må ta på oss Guds fulle rustning og gå der «Hærføeren» sier vi skal gå.

Vi har alle våre oppgaver i en familie og vi er alle forskjellige individer. Noen vet klart og tydelig hva oppgaven er, mens andre er usikre. Uavhengig av oppgave, eller tjeneste om du vil, er vi alle en del av familien, og like viktige. La oss se hverandre og sette pris på de forskjellene vi har og er, for det er de som gjør oss sterke og skaper helhet i familien.

Det er en glede å være en del av en så stor familie som vi er i HRMC. Vi har mye å takke for og mye å se frem til sammen. La oss være der for hverandre og løfte hverandre opp og frem i tjenesten for vår Gud!

På veien for Jesus, Torgeir

Tusen takk!

Besøk fra ukrainsk Holy Riders på Pilegrimstreffet, hvor de fikk mulighet til å fortelle hvordan det går med dem i Ukraina. Tolk Randi Kleiveland (nr 5 f.v.). (Foto: Sigurd Lian)

Tusen takk til alle dere som var med på å gjøre det mulig for våre ukrainske venner å komme til Pilegrimstreffet i 2014! Mange åpnet hjemmene sine, bidro økonomisk og deltok på samlinger da vi kjørte rundt i Norge og Sverige etter treffet og til slutt endte på Turn or Burn i Tyskland. Ukrainerne fikk en uforglemmelig tur (deres egne ord), og gir uttrykk for at dette har vært som å besøke familie! Det har vært viktig for oss som koordinerer utlandsarbeidet at de har kunnet se med egne øyne hvordan «moderklubben» i Norge opererer, - dersom HR bare er et navn uten praktisk erfaring bak vil det være vanskeligere for våre utenlandske grupper å bygge en tilsvarende tjeneste i sine hjemland. Kontoen for reisestøtte for utenlandske medlemmer til Pilegrimstreffet er på ingen måte stengt, vi regner med flere besøkende neste år! **Kontonr. 9365.05.67992.** Igjen tusen takk!

"For vilha å Jesu kærte med kreff og lof
nu er det nok og oppmøte
de skal det være i den sesongen
og det er en stor familie!"

Power Prayer

«For Herrens øyne farer over hele jorden, så Han kan styrke dem som helhjertet holder seg til Ham...» (2 Krøn 16,9)

Takkeemner:
* Takk for Guds beskyttelse på veien! Noen hadde MC-uhell, men ikke alvorlig.

* Vi takker Gud for de som har tatt imot Jesus som Herre og Frelser i sesongen! Vi ber om at de finner sin plass i levende menigheter hvor de kan vokse i troen.

* Vi takker for et flott Pilegrimstreff med mange bønnesar! Æren tilhører Gud!

* Takk at våre venner fra Ukraina fikk muligheten til å besøke Pilegrimstreffet! Be om at Gud griper inn og stopper forfølgelse og krig som de lider under.

* Vi takker Gud for alle de flotte folkene vi har møtt på treff og andre MC-arrangement i sommer. Be for dem!

Bønneemner:
* Be om beskyttelse, ny kraft og visdom for alle avdelingsledere og sentralstyret. De gjør virkelig en kjempejobb!

* Be om at Gud kaller kandidater til valget på årsmøtet i februar.

* Be fortsatt for de syke i klubben, om legedom og stor styrke, og at Guds fred og glede skal fylle deres hjerter og tanker!

* Be om midler og vitnesbyrd til den nye MC-Bibelen, og Guds ledelse i arbeidet.

pray@holyriders.no
+47 957 89 474

- Det gav meg mye mer enn jeg turde håpe på

Her var det et knallbra lydanlegg med tilhørende lyseffekter til scenen i hallen.

Lovsangsbandet bestod av Linda Dahl og Charlotte Hansen (vokal), Wenche Jess (keyboard), Jon Thor Eyjolfsson (gitar), Jon Tønnessen (trommer), Trond Kvalbein (bass) og Eivind Tønnessen (el-gitar).

Siden jeg aldri hadde vært hos en kristen MC-klubb før, var det å besøke Holy Riders på deres hjemmebane, på sett og vis et steg å ta. Jeg hadde på en måte trygghet i barnetroen min, men dette var annerledes. Var dette noe hypergreie som ble for sterk kost? Gode og betryggende ord fra broren min Frode i Faith MC, samt fine erfaringer fra Holy Riders generelt, la grunnlaget for steget. Jeg besøkte Holy Riders! Varmen og velkomsten gav mersmak og guttungen Marius på 20 år begynte også å gå dit hver torsdag. Etter hvert bestemte vi oss for å dra på Pilegrimstreffet i Kvinesdal.

P Tekst: Ronny R. Sand & Magnus Skartveit Foto: Sigurd Lian / Skaiå

Han er en sentral person i Pus MC og kjenner generelt godt til MC-miljøet i Rogaland, ja godt utover fylkesgrensene. I den senere tid har han også blitt ganske synlig i Holy Riders-sammenheng. Hans navn er Ronny. Her forteller han selv om denne koblingen.

- I 1999 var vi noen venner som startet opp Pus MC og jeg ble leder for klubben i 2004. I motsetning til Holy Riders var vi ingen religiøs klubb. Vi hadde våre faste klubbsamlinger med kaffe og noe å bite i, men også faste MC-fester som nok skiller seg en del ut fra et Holy Rides-arrangement med tanke på drikkevarer og musikk.

Kjække samtaler rundt tønnebålet...

Ronny fortsetter: - Nå er det jo slik at flere av holyane er aktive og synlige ute i MC-

miljøet, noe Pus MC også har fått erfare. Noen få dukket opp på enkelte klubbkvelder og MC-fester vi arrangerte i klubblokalet vårt sentralt i Stavanger by. Dermed ble det knyttet noen kontakter som også var kjække å ha når vi treftes på forskjellige MC-treff. Selv om Pus MC ikke akkurat trakk ned kaffeteltet ble det noen kjække samtaler rundt tønnebålet vårt. Jeg for min del likte Holy Riders, men terskelen var nok for høy for meg i forhold til selv å reise på besøk til dem på en klubbkveld. Jeg opplevde nok en liten dreining for min del i 2009. Jeg fikk et tilfeldig, men godt møte på bryggen i Stavanger med Magnus Skartveit. Dette samt de etter hvert hyggelige erfaringene med kaffeteltet, gjorde at tanken på å besøke Holy Riders Sydvest ble mer og mer naturlig.

- Siden jeg aldri hadde vært hos en kristen MC-klubb før, var det å besøke Holy Riders på deres hjemmebane, på sett

og vis et steg å ta. Jeg hadde på en måte trygghet i barnetroen min, men dette var annerledes. Var dette noe hypergreie som ble for sterk kost? Gode og betryggende ord fra broren min Frode i Faith MC, samt fine erfaringer fra Holy Riders generelt, la grunnlaget for steget. Jeg besøkte HR!

- Varmen og velkomsten gav mersmak og guttungen Marius på 20 år begynte også å gå dit hver torsdag. Etter hvert bestemte vi oss for å dra på Pilegrimstreffet i Kvinesdal.

På vei til Pilegrimstreffet - en spesiell dag

Det ble snakket mye positivt om Pilegrimstreffet i avdeling Sydvest, så Ronny og Marius bestemte seg for å oppleve dette for første gang i 2013. Ronny forteller:

- Dagen kom og jeg gledet meg masse. En ny opplevelse var i vente. Lite ante jeg at denne dagen skulle bli spesiell på mange vis. Sykebilene med full siréne

som suste forbi oss ved bensinstasjonen i Hommersåk, viste seg å ha med seg min kjære far. Han hadde fått hjerteinfarkt. Det at far havnet på sykehuset, fikk meg til å vurdere om turen skulle avlyses. Selv om far som etter forholda var i fin form mente vi måtte dra, var det med blandede følelser vi reiste sørover.

- Da vi nærmet oss treffet, ble imidlertid fars tilstand forverret og jeg må innrømme at jeg sendte mange tanker til far, mor, familie og også til vår Herre. Jeg visste at far var i de beste hender på sykehuset og at jeg ikke kunne gjøre noe. Det som skjer, det skjer.

Følelsen av at man kom «hjem»...

- Selv om sårbarheten på grunn av far var sterkt tilstede, ankom vi Kvinesdal og Sarons Dal med stor forventning. Varmen, følelsen av at man kom «hjem» og var blant mange gode mennesker, var fantastisk! Jeg

følte meg virkelig velkommen! Mange andre blide og hjertelige mennesker var kommet, og heldigvis var det også flere bekjente fra Holy Riders Sydvest. Jeg opplevde uansett å være på fremmed mark og må innrømme at jeg kjente på et snev av usikkerhet. Men etter å ha sjekket inn hos Sigrun, en koselig Holy Rider-dame, fant

- Jeg opplevde uansett å være på fremmed mark og må innrømme at jeg kjente på et snev av usikkerhet. Men etter å ha sjekket inn hos Sigrun, en koselig Holy Riders-dame, fant vi oss etter hvert raskt til rette. Ikke lenge etter gikk drøsen lett og alt føltes godt.

vi oss etter hvert raskt til rette. Ikke lenge etter gikk drøsen lett og alt føltes godt.

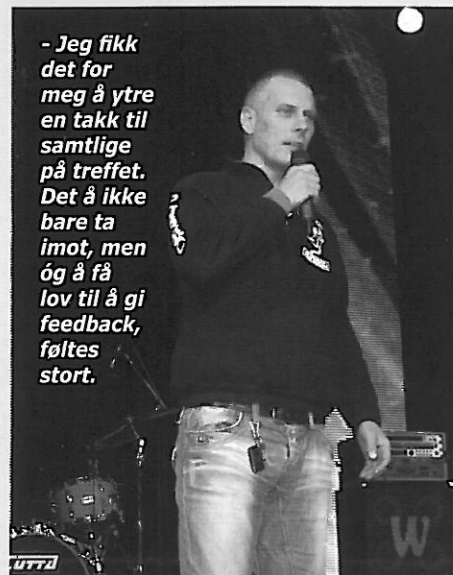
Mye mer enn jeg turde håpe på

Ronny uttrykte at Pilegrimstreffet i Sarons Dal hadde den høyeste standarden han noen gang hadde erfart på et MC-treff.

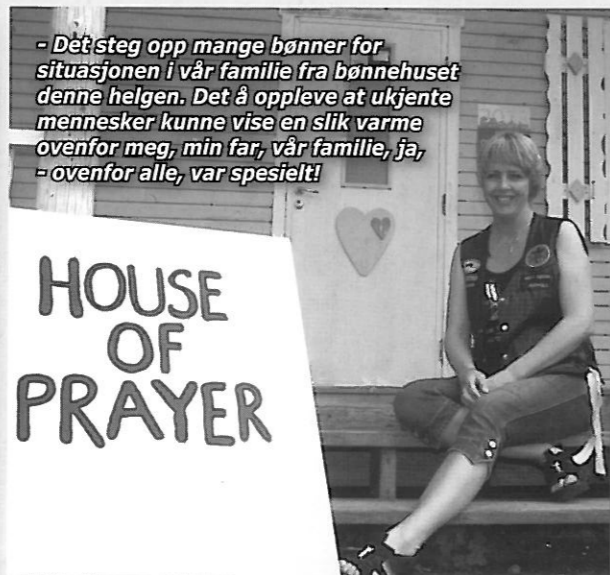
- Her var det teltplass, svømmebasseng/badeplass, bønnehus, barneleker, ekte toaletter, dusjer, kiosk, frokost og et knallbra lydanlegg med tilhørende lyseffekter til scenen i hallen. Mange fantastiske medlemmer stilte opp for klubben og betjente grill og kiosk på den store samlingsplassen utenfor hallen. Her var det muligheter for å få masse god mat servert av mennesker som virkelig gjorde alt for at vi som var gjester, skulle trives.

Du har snakket om at du på en måte ble fylt opp under Pilegrimstreffet. Hva mener du med det, Ronny?

Forts. neste side!

- Jeg fikk det for meg å ytre en takk til samtlige på treffet. Det å ikke bare ta imot, men også å få lov til å gi feedback, føltes stort.

- Det steg opp mange bønner for situasjonen i vår familie fra bønnehuset denne helgen. Det å oppleve at ukjente mennesker kunne vise en slik varme ovenfor meg, min far, vår familie, ja, - ovenfor alle, var spesielt!

PREMIERING
 Lengst kjørte dame:
 Eli L. Nesje - 991 km
 Lengst kjørte mann:
 Valerii / Gennady
 (Ukraina) - ca. 3500 km
 Lengst kjørte lettveker:
 Maren Utsogn - 90 km
 Yngste deltaker:
 Ester Risøy - 2 år
 Eldste deltaker:
 Bjørn Larsen - 82 år
 Størst klubb (utenom HR):
 Conquest MC

Forts. fra forrige side: **Pilegrimstreffet...**

- Med det mener jeg hva arrangementet gir! For meg gav det mye mer enn jeg turde håpe på. Mennesker som gløder og gir av seg selv og reflekterer utad Vår Herre med godhet, er vakkert!

- Showet og alt som foregikk på scenen var en ting, men det var også to store lerret med tekst som poppet opp med Jesus-ord, etc. I begynnelsen var dette litt voldsomt..., - for også dette var nytt for meg. Etter hvert så synker følgende inn: Godhet og gode tanker. Jeg ser at alt en gjør gjennom å ha slik tekst poppende opp, er å forherlige Jesus som er god! Som du sikkert forstår, føltes det etter hvert bare godt for meg! Talene var mange og gode, følelsene ekte og budskapet sterkt.

Bønnehuset

Du startet med å fortelle om faren din som ble syk i 2013. Hvordan gikk det?

- Da må jeg starte med bønnehuset. I tillegg til mange nye (fremmede) ting jeg fikk erfare, var også dette nytt for meg. Jeg kjenner jo til kaffeteltet som Holy Riders stiller opp med på mange treff, og bønnehuset kan sammenlignes med det. En viktig forskjell var at dette var et eget «lite hus» hvor man kunne gå inn og velge om man enten ville ha en stille stund for seg selv, eller prate med en person hvis det var det som var behovet.

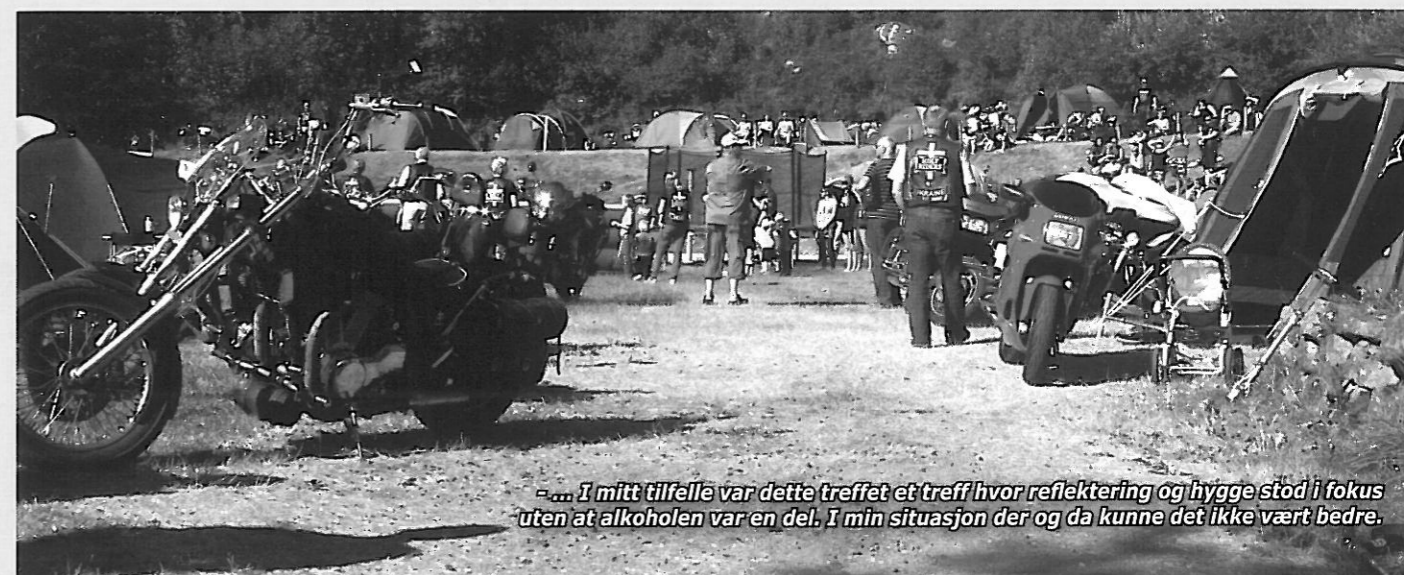
- De menneskene som stilte seg til tjeneste her, gjorde en fantastisk jobb! Jeg fylles med glede bare jeg tenker på dem. Omsorg og kjærlighet er betegnende. Det å oppleve at ukjente mennesker kunne vise en slik varme ovenfor meg, min far, vår familie, ja, - ovenfor alle, var spesielt! Bare det at jeg selv kunne komme inn og nyte den spesielle atmosfæren, være meg selv og ta den tiden jeg trengte, opplevdes unik. Jeg for min del var innom der flere ganger.

- Min far hadde som nevnt fått hjerteinfarkt og det steg opp mange bønner for situasjonen i vår familie fra bønnehuset denne helgen. Og takk Jesus! Far er etter forholda i fin form i dag. Jeg tror virkelig at disse bønnene har hatt stor betydning for utfallet. Far ble også både ydmyk og begeistret over å ha blitt vist denne store omsorgen!

En ny og fin opplevelse
 Er det noe annet ved Pilegrimstreffet du vil trekke frem?

- Jeg vil trekke frem den store hallen som også var en ny erfaring og ny opplevelse. Her var det arrangementer som samlet masse folk utover dagen og kvelden. Programmet vi fikk utlevert ved ankomst, beskrev det som vi kunne delta på. Det var alt fra konserter, forkynnelse og muligheter til å komme med egne personlige erfaringer, til bønnesamlinger.

- Det ble vist storhet også fra scenen ovenfor en fersking som meg. Jeg fikk

- ... I mitt tilfelle var dette treffet et treff hvor reflektering og hygge stod i fokus uten at alkoholen var en del. I min situasjon der og da kunne det ikke vært bedre.

det for meg å ytre en takk til samtlige på treffet. Det å ikke bare ta imot, men også å få lov til å gi feedback, føltes stort. I hvert fall når jeg var klar over at det allerede var tettepakket med program som en skulle gjennom. Tusen takk!

- Noe som jeg også vil trekke frem som var fremmed for meg, var det som skjedde i slutten av møtene. Det foregikk slik at den som ville kunne gå frem foran scenen og dele det som lå på hjertet med bønnefolkene som stod sammen to og to. De var med og ba for deg eller den situasjonen du fremla ovenfor dem. Dette var en ny og fin opplevelse!

- Tungetale som vi erfarte i 2014, er også en mektig og litt uvirkelig opplevelse. Dette er nytt for meg, men det er tydelig at det når mange.

- Lørdagskvelden ble avsluttet med musikk/konsert. Slik var det også i 2013 da kristenrockbandet SAREPTA spilte, noe jeg dessverre gikk glipp av siden jeg måtte

reise, men sender en takk til broder Birki som kom med CD'en. I 2014 ble personlige samtaler i telt med konserten i bakgrunnen realiteten for mitt tilfelle. En har som nevnt frihet til å velge det som føles riktig, og det er jeg også takknemlig for. Det var uansett tydelig at folk var fornøyde over bra spilling fra lokale og spontane helter utenfra som tok spilling og synging på strak arm.

Reflektering og hygge i fokus

Med tanke på MC-treff, er Ronny nok vant med mer action; - alkohol, fest og rock'n roll. Han sier:

- Men det var deilig å kunne ha et stille treff hvor en trygt kan ha med barn uten at de skal utsettes for alle omstendighetene rundt det som har med alkohol å gjøre. I mitt tilfelle var dette treffet et treff hvor reflektering og hygge stod i fokus uten at alkoholen var en del. I min situasjon der og da kunne det ikke vært bedre.

- I forhold til min erfaring kan jeg si at dere i Holy Riders er suverene! Tre dekkende ord for Pilegrimstreffene i 2013/14: Godhet – Takknemlighet – Anbefales!

Navnet Jesus - det gjør noe med meg

Til slutt Ronny, - Kan du si noe om hva dine erfaringer så langt er i forhold til Jesus?

- Jesus, ja.... Du vet, jeg har alltid hatt min barnetro. Men jeg har alltid forholdt meg til Gud og jeg har sendt mange bønner opp til Han. Det som er blitt nytt for meg, - noe som skyldes forkynnelsen i Sydvest og ikke minst i et husfelleskap jeg går i, er at jeg har fått et forhold til Jesus. Jeg har fått en trang til å lære Ham mer å kjenne. Dette er jeg åpen om og bekjenner fullt ut. Navnet Jesus er helt spesielt, - det gjør noe med meg :-) JESUS LEVER!!! JIPPI!

Gøyale treffelek...!

Far og sønn Fuhr er i ferd med å bestemme seg for å bli med...

Familien Dahl pakket ferdig og klar for hjemreisen etter et fantastisk Pilegrimstreff - et treff som er med på å sette spor i menneskers liv.

Sedan ganska många år nu, har Holy Riders MC, Småland, haft som tradition och kallelse att finnas med på Sveriges största MC-träff som är HOJ-ROCK ute på Gränsö i Västervik på den vackra svenska östkusten ungefär mittemellan Norrköping och Kalmar. Om jorden vore platt och sikten perfekt borde man kunna se Visby (på Gotland) från östra sidan av Gränsö. Nu går ju inte detta, som ni förstår, men OM... Där ligger det i alla fall och väntar på oss den sista helgen i juli månad, varje år.

«HOJ-ROCK» i Västervik, Sverige

MC-utställning!
HOJ-ROCK har ett
upplägg med - i huvudsak - 3 delar:
Campingområdet, mässan med
utställningar och konserter på kvällarna.

Vi brukar se till
att vara på plats
redan på onsdagen.
Alltså var det ett gäng
som åkte dit och tog
platsen i besittning.
Många rör är det...

P Text & bild: Göran Linder

är var inget undantag. Som vanligt brukar vi boka campingområde tidigt i förväg för att hamna på ungefär samma plats varje år. Vi tror på kontinuitet och uthållighet. På grund av detta märker vi att andra klubbar och hojåkare vet om att vi finns där redan från början.

På plats redan på onsdagen

Träffen börjar alltid, officiellt, på torsdagen i veckan men vi brukar se till att vara på plats redan på onsdagen. Alltså var det ett gäng som åkte dit och tog platsen i besittning. Under-teknad, med flera, kunde inte vara där så tidigt men huvudsaken var att flera andra kunde, så det ordnade sig ändå. Vi har alltid några trogna vänner utanför Holy Riders, som gärna vill vara med i gemenskapen och evangeliserandet. Vi gick också ut med en inbjudan till andra kristna klubbar i närheten som brukar gilla detta sätt att vara ute bland icke troende. Några «nap-pade» och kom och var med en, två eller flera av dagarna.

Tyvärr är det inte tillåtet för oss att ha ett regelrätt kaffetält eftersom vi då skulle konkurrera med dem som säljer mat och dryck inne på campingområdet. Vi måste därför hålla en lite låg profil med att «bjuda på kaffe». Vi har dock givetvis detta tillgängligt ändå i vårt partytält där vi också håller till vid våra samtal med människor som kommer och pratar. Vi behöver nästa aldrig ta upp ämnet med vår tro på Gud eftersom de som kommer till oss gör det själva.

Onsdagen brukas till att «slå lägret» och etablera oss på platsen. Eftersom vi har ganska mycket grejer med oss går det åt en följebil med släpkärra för att få med oss allting. Detta året var det jag som fick den stora «äran» att köra följe bilen till träffen. Efter avlastning var det sedan dags att åka hem igen för att arbeta ytterligare en dag innan jag och några till kunde komma dit «på riktigt».

Vädret nästan «för bra»

HOJ-ROCK har ett upplägg med - i huvudsak - 3 delar: Campingområdet, mässan med utställningar och konserter på kvällarna, torsdag, fredag och lördag. En annan höjdpunkt är motorcykelkörtgen genom Västerviks stad på lördagen. Ca 1500 motorcyklar brukar delta och gatorna kantas av 10 000-tals åskådare.

På torsdag kväll hade de flesta kommit och det var dags för den första konserten. Bandet hette «CORRODED» och är ett hårdrockband från Sverige. Dom hade ett bra uppträdande med bra tryck i musiken.

Vädret var nästan «för bra» denna gång med höga temperaturer och inget vatten från ovan. Det var faktiskt så väldigt varmt på lördagen att klubben tog ett beslut att inte delta i körtgen på grund av risk för skador på motorerna. Stundtals blir det mycket långsam körning och till och med helt stopp och med runt 30 °C i luften kan det innebära överhettning av

luftkylda motorer.

Värmen gjorde också så att den, så kallade, algbloomingen tog fart i havet och hela stränder färgades gula. På vissa platser var det inte fräscht att bada, på grund av detta.

Välkända för många andra klubbar på träffen

Då vi satte oss och summerade träffen lite på söndagen konstaterade vi att det inte varit så många «regelrätta» samtal just i vårt tält. Det mesta i den vägen hade utspelat sig runt om på andra platser på träffområdet, mässan och konsertområdet.

Det blev också ganska tydligt att vi är välkända för många andra klubbar på träffen. En av våra medlemmar överhörde ett samtal vid herrarnas dusch där någon spekulerade i vilka «dom där religiösa» är och vad dom sysslar med. Någon annan fyllde då i med att «det är inga problem med dom». «De har varit här många gånger» och «vi har bott grannar med dom och dom är helt ok».

Brukar fira nattvard helt öppet på «campen»

En annan händelse som ibland drar till sig en del uppmärksamhet är att vi brukar fira nattvard

helt öppet på «campen» och vi gjorde så även i år. Några i närheten som på grund av lite väl mycket brända och destillerade drycker på insidan, inte riktigt hade kontroll på sin röstvolym, frågade: «Vad gör dom där borta nu?» Någon svarade: «Det är nog någon slags förbön eller nått.» «Det är lugnt», var det någon annan som sa. Härligt att vi kan stå för vår tro och bli respekterade!

Vi glädde oss åt att klubben var mangrant representerad i år och, som sagt, flera vänner utanför Holy Riders var där och hjälpte till att göra Jesus känd. Det är alltid bra att det finns någon vid tältet om vi får besök. Vi behöver, som sagt, aldrig föra Gud på tal. Det gör våra besökare själva så bra så det är inget problem.

Förhoppningsvis göra skillnad för någon

En sak är vi alla överens om och det är att det är fantastiskt att vara ute bland «vanligt folk» och få prata om vår tro och förhoppningsvis göra skillnad för någon. Kanske för fler än vad vi tror och ser med våra fysiska ögon.

Så länge Gud inte säger något annat kommer vi att hålla på att finnas på träffen i Västervik för att göra Jesus känd bland MC-folk.

Gemensam korvmåltid.

Glada besökare.

HR-treff i Moskva

Det var en underlig følelse å igjen sette føttene på russisk jord denne oktoberdagen, litt over ett år etter at vi rullet gjennom Moskvas evige trafikkork på egen motorsykel. Sist var det 30 grader varmt, nå var det frost i lufta, på flere enn ett vis. HR-medlemmer fra to nasjoner, Russland og Ukraina, som i dag står lenger fra hverandre politisk enn på århundrer, skulle samles. Men når himmelborgere møtes er vi likevel fra samme hjemland og samme familie.

De fleste av deltakerne på treffet i Moskva, der «Image kontra integritet» var en av overskriftene i undervisningen.

P Tekst: Vidar Johnsen
Foto: Doreen Johnsen

Prehistorie er en liten husklynge ni mil i nordvestlig retning utover fra Moskvas hovedflyplass, Sheremetyevo. Her har en av hovedstadens menigheter anlagt et leirsted – et slags hotellbygg med soverom, spisesal og storkjøkken av god standard, også sett med vestlige øyne. Hit kom de alle, både de vi hadde sett før og de vi hittil bare hadde møtt på Facebook. Helgen bestod grovt sett av to hovedbestanddel: En del undervisning i grunnleggende temaer om klubben og lange samtaler med de forskjellige gruppene som var kommet.

Vi fire norske som var med - president

Harald Vatne, styremedlem Bernt Frustøl samt undertegnede med sin aller beste halvdel, Doreen – startet ankomstdagen med å komme et par timer for sent etter en avstumpet natt på et flyplasshotell ved Sheremetyevo, der vi landet klokka to natten før. Det tok tid å få ut leiebilen, det tok som vanlig tid å stå i trafikkork og å handle SIM-kort for internett til mobilen (hvordan skulle vi ellers holde oss oppdatert på Facebook...) Heldigvis hadde også de andre stått i trafikkork, og var bare kommet en halvtime mindre for sent enn oss.

Tolk på Duracellbatterier

Denne gangen måtte vår faste tolk fra tyske HR, Winny, svikte oss, men russiske Svetlana

Andrianova viste seg å være en solid erstatning. Hun har tidligere bodd i Norge, snakket veldig bra norsk og må være utstyrt med Duracellbatterier. Disse helgebeseøkene har ikke akkurat noen utpreget arbeidsmiljøprofil. Så da vi gjerne skulle hatt bare én liten samtale til klokka to om natta og lurte på om tolken var sliten, smilte hun sitt største smil tilbake. Det så ut som hun var like frisk og opplagt som etter en god natts søvn og forsikret oss om at hun hadde mye å gå på enda.

Moskovittene selv stilte tallrike som alltid og utgjorde et fantastisk vertskap, sammen med kjøkkenpersonalet fra menigheten som eide stedet. Maten var typisk russisk hele hel-

gen, med andre ord ulike varianter av litt kjøtt med poteter eller pasta og oftest en litt utvannet saus. Og selvsagt den uunnngåelige, men helt greie hverdagsretten borsch – ganske enkelt kålsuppe med en klatt rømme oppi.

Russisk avdelingsledermøte

Inntil nå har disse samlingene for en stor del båret preg av at gruppene har vært små – det meste har foregått i samtaleform og mye bare med de enkelte kontaktpersonene som leder de lokale gruppene. Men etter at antall medlemmer og supportere i HR vest for Moskva har mer enn tidoblet seg på bare tre år var det nå tid for å tenke litt nytt. Mye etter modell fra våre norske avdelingsledermøter kjørte vi en del undervisningsseksjoner, der vi tok opp både temaer de som er på vei inn i klubben ville ha nytte av og litt om veien videre for de som nå har vært med et par år.

Ett av temaene vi tok opp var «Hva står HR for?» Dagens definisjon som misjonærer med et kall til MC-miljøet, ble belyst gjennom historikk og veivalg klubben har tatt gjennom årene. Veien videre mot avdelingsstatus og senere såkalt nasjonalområdestatus ble også berørt. På sikt vil jo de russisktalende områdene ha sin egen klubbpresident, egne årsmøter og egne ryggmerkeutdelinger, - selv om det fremdeles er et stykke igjen på veien dit.

«Image kontra integritet» var en annen av overskriftene. I et MC-miljø er ofte image svært viktig – både gjennom regler, sykkeltyper osv., men minst like viktig er integriteten – å tvers igjennom stå for noe. I vårt tilfelle vil det være å stå frimodig på evangeliet og den livsstilen som følger med det.

Ukrainske Gennady Padun, som mange husker fra besøket på årets Pilegrimstreff, blir ikke kalt «Priest» uten grunn. Sammen med teologen Vladimir Zenin stod de for den åndelige inputen, og serverte «nargfulle retter» fra Guds Ord.

Etter en enkel behovsanalyse fra kjøreturen sammen med russerne under besøket i fjor, var det også tid for litt praktisk gjennomgang av å være forbilder i trafikken. I Russland har vi selv opplevd at det kan være livsfarlig å kjøre under 90 i 60-sonen når det kommer trailere bak. Et viktig mål på om kjøringen har vært pen nok, får man imidlertid dersom man møter igjen den man kjørte forbi på neste bensinstasjon. Vil man da møte en sint bilist, eller ligger veien åpen for å slå av en prat og kanskje dele evangeliet?

Nytt land inntatt

Det kanskje mest spennende med disse besøkene er alle de nye menneskene som kommer til klubben. Noen uker før avreise fikk vi en henvendelse fra noen karer i Litauen, etterfulgt av en lang skypesamtale. For dem er russisk et like naturlig fremmedspråk som engelsk er for oss, så de hadde valgt å komme til Moskva denne helgen for å møte oss. Begge de to ka-

rene kunne fått jobb som utkastere på de mest lugubre nattklubbene uten nærmere sjekk av kvalifikasjonene enn utseendet – kraftige karer med skinnvester der størsteparten av noen røslige okser måtte være gått med. Så var de da også tydelig godt kjent med klubbmiljøet i sitt land, var godt forankret i troen og ledere for et nettverk av kristne avrusningsinstitusjoner. Det kjentes skremmende å utvide HR's østlige aktivitetsområde med enda ett land, men likevel herlig å kunne gi disse karene prospectstriper. Det var ikke vanskelig å dele deres opplevelse av at det var Herren som hadde ført dem til Holy Riders MC.

Fra Lipetsk og Kursk, begge byer noen hundre kilometer sør for Moskva, kom til sammen seks personer vi aldri hadde møtt før, men som likevel i et snaut år har verket etter å bli kjent med oss og slutte seg til klubben. Her var klientellet litt mer blandet drops – alle ivrige etter å bringe evangeliet til MC-miljøet, men noen så ferske at de ikke hadde rukket å skaffe seg MC-lappen engang. Her ble løsningen å ta opp de tre som kjørte MC som prospects, mens de andre får litt mer tid på seg til å bli kjent med MC-kjøringens kunst og med MC-miljøet generelt. Sammen kommer de alle seks til å utgjøre et nytt, sterkt team i HR i sine områder.

Vladimir Anokhin, som ble prospect ved siste besøk, hadde flydd inn fra hjemfylket Orenburg ved foten av Uralfjellene. Han var nygift fra i sommer, og hverken han eller den bittelille kona så ut til å sørge over det. Sammen med dem var det enda to nye fjes, og dermed er spiren til en avdeling også ved Europas østgrense, begynt å gro.

En fargeklatt i russisk kjønnsrollemønster

Det kanskje sprekeste innslaget blant helgens besøkende var ei dame fra Novomoskovsk, altså ny-Moskva, noenogtjue mil sør for gammel-Moskva. Hun hadde etterlatt mannen hjemme på jobb og tatt med svigermor som kjøreselskap. Hun hadde stort, lillarødt hår, jobbet som galvaniseringskjemiker og var med i menighetens lovsangsband – på trommer selvsagt. Sammen med mannen drev de ungdomsarbeidet i menigheten sin – han med vekt på sport og alpin, hun med idéen om at MC og motor kunne fenge ungdommen. Sånne treffer man jo på i våre farvann innimellom, men i russisk kjønnsrollemønster var hun en forfriskende fargeklatt. Det blir ikke dermed sagt HR i Novomoskovsk med det aller første – her var idéen i første omgang mer å bli kjent med oss.

Tårevåt førstegrøde

Fra Moskva ble det også to nye prospects – den ene nylig inngiftet kone med en av våre allerede eksisterende prospects, Diakon. Dette var ei dame med tæl som begynte med MC og MC-klubb allerede i tenårene i sovjettiden. Etter noen år «i verden» fant hun både Jesus og mannen sin på bibelskolen der også teologen

vår, Patron, jobber.

En annen skikkelse vi dro kjensel på var han de kalte Voron, eller Ravn på norsk. I 2012 møtte vi ham og han HR for første gang. Vårt østligste medlem, Aleksej Plotnikov fra Bajkalområdet, hadde satt Voron i forbindelse med den da 3 personer store HR-gruppa i Moskva, i håp om at de kunne hjelpe ham å finne fotfeste etter en opprivende personlig tragedie. På sitt stille vis fortalte han hvordan han gjennom dette hadde tatt imot frelsen, fått ryddet opp i livet sitt og nå kjente at tiden var inne for å gå inn i klubbens arbeid.

«Det betyr faktisk at du er den første konkrete frukt vi kjenner av arbeidet her i Russland,» påpekte jeg. Han svarte ikke, men ble blankere og blankere i øynene. De kommende minuttene var en spesiell opplevelse, der det gikk hardt ut over bordstativet med servietter. Det var mange fuktige bikerøyne som måtte tørkes. Om dette er det eneste som noensinne hadde kommet ut av HR-arbeidet i øst så hadde det vært verdt det.

Det store ikke-temaet

Midt oppi alle de fantastiske opplevelsene lå situasjonen i øst-Ukraina som et stort, vanskelig tabu over helgen som ingen ville snakke direkte om. At to av våre medlemmer fra Ukraina også var til stede – den ene fra kjerneområdet for daglige krigshandlinger – gjorde sikkert ikke saken enklere. Mange merker de vestlige sanksjonene gjennom økte priser i en fra før presset hverdagsøkonomi, og det er tydelig at virkelighetsoppfatningen i Russland er en helt annen enn den vi får gjennom våre medier. Ukrainerne våre opplever flyktninger, kristenforfølgelse, bortføringer og skuddvekslinger i nabolaget.

Midt oppi dette var det en underlig enhet i bønn og lovsang. Vi er himmelborgere og søsken fra samme hjemland og med samme far, og det kunne merkes at vi står sammen om det viktigste, mens de tunge tingene vi sikkert hadde kunnet vært forrykende uenige om, fikk ligge under Guds trone. Uansett hvordan den politiske situasjonen blir seende ut, vil det også i morgen finnes en verden der ute som trenger statsborgerskap i Himmelen mer enn i noe jordisk land.

Tidobling på 3 år

Til sammen kom 35 personer foruten oss norske til dette treffet, hvorav de aller fleste nå er prospects eller ryggmerkebærere. Da medlemstallet i Russland i 2011 økte fra 1 til 4, uttrykte daværende president Rune Enstad: Holy Riders MC i Russland og Ukraina kan raskt komme til å bli større enn i Skandinavia. Med en tidobling på bare tre år er det allerede tegn til at dette raskt kan bli virkelighet, selv med nøye «siling» av de som ønsker å bli med. Med et slikt potensiale vil dette arbeidet raskt kunne ha evighetsverdi for mange som i dag ikke kjenner Jesus!

Det var ikke bare kaffe å få ved kaffeteltet.

Morgensamling under en presenning.

Litt av MC-gata på Troll Rally.

Jubileumsfeiring ved scenen.

- Gud tar deg på alvor, hvis du tar Ham på alvor

Det har gått over et år siden Linda skrev sin første historie i bladet (se Power nr. 2/2013) der hun deler så frimodig, så muntert og så sterkt om hvordan Gud kalte henne til tjeneste i MC-miljøet. Den avslutter med noe sånn som: - Jeg ønsker å dra tilbake til Troll Rally neste år, forhåpentligvis med vest og ryggmerke, og på min egen sykkel. Ikke fordi det er kult med sykkel og klubb, men fordi jeg vet Gud har kalt meg til det. Her kommer en liten oppfølger fra Linda om hva som har skjedd siden – et vitnesbyrd om at Gud tar deg på alvor hvis du tar Ham på alvor.

P Tekst: Linda Dahl
Foto: Anne Skaiå / Harald Vatne

Vi dro til Trondheim i februar på årsmøtet til HRMC. Der mottok jeg ryggmerket! Jeg leste MC-teori til den store gullmedalje i vinter, kjøpte meg sykkel i april – en Honda 750 Black Widow – og fikk lappen i mai. Gud være takk, som gir oss seier i Herren Jesus Kristus!

Tenk, nå sitter jeg her med både ryggmerket på vesten, og med min egen sykkel! Jeg kjente så sterkt på at det er dette Gud ønsker med mitt liv, og tiden var inne til å ta de stegene.

Hele familien på MC-tur

Jeg har kjørt kjempemasse i sommer! Det har jo vært et aldeles nydelig vær! Hver dag det har vært mulig har jeg kjørt motorsykkel til jobben, og det har blitt mange småturer i helgene. Man kan alltid finne en unnskyldning for å få tatt seg en tur på to hjul!

I sommer kjørte vi med hele familien på MC-tur til Pilegrimstreffet i Kvinesdal. Daniel satt på med pappa, og Thea bakpå med meg. For å få med oss bagasjen drog H-D Electra Glide'en til Torgeir en henger (en nyttig ting som mannen min ikke er særlig stolt av). Denne turen var dog veldig spesiell for oss, for det føltes som vi var sammen på en pilegrimsreise.

Trygg på min oppgave

Så var det Troll Rally igjen.. Dette var mitt første treff i felten etter at jeg ble innsatt som misjonær. For det er slik jeg ser det – da jeg fikk ryggmerket ble jeg innsatt som misjonær. Det var utrolig spesielt å komme til Fyresdal og Troll Rally igjen og kjøre inn på treffplassen der mellom furutrærne, bare ett år etter at jeg satte meg bak styret på en sykkel for første gang. Tenk alt det som hadde skjedd i livet mitt i mellomtiden! Det var en utrolig god følelse! Jeg kjente meg så på plass, og jeg var trygg på min oppgave; å være et vitne for Herren og spre Hans lys. «Dere er mine vitner, sier Herren, og min tjener som jeg har utvalgt.» (Jes 43,10)

Lys og en velduft

Jeg fikk snakket med en del folk i løpet av helga, og knyttet kjennskap til nye mennesker. Det er viktig å bygge relasjoner hvis man ønsker de gode samtalene. Men som ny i felten, er det også godt bare «å være» og bli sett. Det står blant annet i Bibelen at vi er Hans lys, og lys sier ikke alltid så mye, de bare skinner. Og det er lys vi skal være uansett hvor vi er, med eller uten ryggmerke. Og ikke bare lys, men også duft. «Men Gud være takk, som i Kristus alltid fører oss fram i triumflog og gjennom oss sprer duften av kunnskapen om Ham overalt. For vi er Kristi velduft for Gud, blant dem som blir frelst og blant dem som går bortapt.» (2 Kor 2,14-15)

Gud velsigne deg der du går! Husk at hvis du holder deg nær til Gud, så vil Han holde seg nær til deg (Jak 4,8), og da vil du sette spor av Ham etter deg.

Sees vi på Troll Rally til neste år?

I Fyresdal...

- på det 50. Troll Rally!

Troll Rally har tydeligvis plukket opp noen av Guds løsninger. Ved innsjekkingen betaler man en pris for å komme inn, du får gullmedalje uten å ha vunnet noe og du møter dine kjære og kan være sammen med dem der. Dessuten er porten trang og du må kjøre alene inn. Ingen biler kommer igjennom, kun du og sykkelen...

P Av Nils Haukanes

Jeg hadde en flott kjøretur til Fyresdal sammen med Randi og Sigurd Lian fra HR Bergen. Cirka 200 m bortenfor innsjekkingen fant vi kaffeteltet. Så var det bare å slå opp teltet i blåbærskauen.

1530 på jubileumstreffet

Lørdag ble det samling med presidenten under en presenningen på «holy-haugen» i 11-tiden. Vi var 35 stk. på plass og enda kom det noen flere senere. Veldig bra oppmøte! Totalt var det 1530 deltakere på dette jubileumstreffet. Arrangørene MCEK (Motorcykel Entusiastenes Klubb) hadde håpet på enda flere, tross dårlige værutsikter. Faktisk så ble det veldig vått lørdag kveld, men med levende musikk fra scenen satte ikke regnet demper på stemningen.

Det var lurt å gjøre seg kjent i området mens det ennå var lyst, og hilse på folk. Ble vi spurt om å sette oss ned under en presenning så gjorde vi det. Det var en i klubben som opplevde å bli invitert på full oppdekking med middag og kaffe. MC-folk er hyggelige

mennesker, og jeg tror de forstår at vi i HR ønsker dem alt vel.

Treffveteran på 50 Troll

Under premieutdelingen på kvelden var president Harald og Paul Bendiksen på scenen og overrakte en gratulasjonsgave til MCEK. Harald takket for alle årene vi har fått komme med kaffeteltet på Troll Rally. Treffveteranene ble også gjort stas på, og en av dem ved navn Odd Annar Kristiansen (70), hadde vært på alle 50 Troll Rally! Han ankom treffet på sin Jawa fra 1963 som han også kjørte med til det aller første Troll i 1965.

Som et fyrtårn for noen

I kaffeteltet var det jevn strøm med folk. Noen spurte etter BikerBibelen og noen ville bli bedt for. Andre kom egentlig bare for å få kaffe, men satte seg likevel ned. Hyggelig når man får snakket med noen og de gir en god klem når de går. Ei lommelykt ble lagelig plassert på en sykkel og lyste opp den store HR-vimpelen, slik at alle som ville kunne finne fram til oss. Utpå natten var det en som hadde hatt følgende dialog: - Går det bra? - Ja, det går bra. - Finner du teltet ditt? - Ja, jeg går bare bort til HR-teltet og svinger rett til høyre, da er jeg der. Litt kjekt at vi også kunne være som et fyrtårn for noen.

Under treffet tenkte jeg en del på at vi er Kristi brev. Et brev kan du ofte forstå innholdet av uten å åpne det. Du skjønner det når det er tegnet et hjerte på konvolutten. Kanskje det er en duft av parfyme også. Ja, det er fra kjæresten og du må åpne det med en gang... Jeg tror at vi som Kristi brev kan ha samme virkning som en velduft, uten å si noe. Det er tegnet et hjerte på oss – duften av Jesus – la Hans kjærlighet stråle fram!

Linda Dahl, kjempefornøyd med sin Honda 750 Black Widow.

Klar for blindekjøring!

MC-turen går til Herdla. Her blir det en pause. Vi prater sammen og får høre mange flotte kommentarer om hvor gøy dette er.

Her i Bergen er vi så heldige å få være med på blindekjøring. Høres muligens litt farlig ut, men det er det ikke. Det hele går ut på at vi kjører på tur med blinde og svaksynte. Dette gjør vi 2-3 ganger i august/september. Invisible MC og Askøy MC står for organiseringen av disse turene.

P Tekst & foto: Sigurd Lian

På turen vi hadde den 30. september var det ungdommer opptil 25 år som skulle få være med. Vi møttes på Askøy MC sitt klubbhus, og kjørte kortesje til Solvik Syn- og Mestringscenter (drevet av Norges Blindeforbund).

Da vi kjørte inn på parkeringsplassen på Senteret, ble vi mottatt med jubel og bølgen. Det var litt av et syn der vi kom; 41 motorsykler i alle slags varianter! Vi var representanter fra minst 13 forskjellige MC-klubber, deriblant 3 stk. fra Holy Riders Bergen, pluss noen uten klubbtilhørighet.

Like spennende hver gang

De blinde og svaksynte går selv rundt og velger ut den motorsykkelen de vil sitte på med. Da vi var 41 sykler og 25 passasjerer sier det seg selv

at noen måtte kjøre uten passasjer. Alle har vi med oss en ekstra hjelm. Det er like spennende hver gang hvem du får bakpå.

Jeg er egentlig imponert over at de turrå sitte på. Bare tenk deg selv; - noen av dem har aldri sittet på med en motorsykkel før! Så skal de sitte bakpå med en helt ukjent sjåfør, ukjent motorsykkel og i tillegg ikke kunne se noe! Jeg vet ikke om jeg hadde vært like modig.

Kan vi kjøre fortere...?

Vi starter opp og kjører ut fra området i en lang kortesje. MC-turen går til Herdla. Her blir det en pause. Vi prater sammen og får høre mange flotte kommentarer om hvor gøy dette er. Så kommer det vanlige spørsmålet: Kan vi kjøre fortere på turen tilbake? De er ikke lettskremte disse ungdommene. De liker fart!

Det er litt av et syn i skumringen - et langt «perlekjede» av lys som bukter seg foran og bak meg.

Årets høydepunkt

Det som varmer hjertet mitt mest, er å se gleden i ansiktene deres når de tar av seg hjelmen. De stråler når de sier: «Takk for turen! Dette er det kjekkeste jeg har vært med på!» Da sier jeg: «Takk for at du ville sitte på med meg!»

Etterpå blir vi invitert inn på senteret. Det er servering av mat og drikke. Denne dagen var det kaffe og eplekake med fløte. Ungdommene har i tillegg underholdning for oss. De har øvd inn sang og dans som de fremfører. Vi koser oss. En flott avslutning på en fin kveld.

For meg er dette noe av det kjekkeste jeg er med på i forbindelse med motorsykkelkjøring. Tenk det, så lite som skal til for å glede noen så mye - bare ved å ta dem med på en MC-tur! Jeg vet at for mange av ungdommene er denne turen årets høydepunkt. Det samme er det for mange av oss MC-folk. Gleder meg allerede til 2015!

For mange av ungdommene er denne turen årets høydepunkt. Det samme er det for mange av oss MC-folk.

Brent gummi og svidde pølser i «hula»

Grillmester og avdelingsleder i Holy Riders Oslo, Dag Eriksen (t.v.).

Siste onsdag i august arrangerte Holy Riders Oslo den såkalte Grill & Dynokvelden. Grillen ble fyrt opp, dynobenken gjort klar for testing av effekt på bakhjulet, og de som ønsket det fikk en omvisning i Norges største og kanskje flotteste klubbhus, «hula».

P Tekst & foto: Gjermund Kristensen

Denne kvelden møtte mange opp i «hula» (vis a vis Mosseveien i Oslo) for sosialt samvær med motorsykkelen i fokus. Vår avdelingsleder, Dag Eriksen, serverte pølser og osteburgere rett fra grillen. På bordene lå BikerBibler for dem som ønsket å ta med seg et eksemplar hjem.

Oslo-avdelingen arrangerer Grill & Dynokveld både på våren og høsten hvert år.

Dette er et populært arrangement som samler mange motorsyklister i Oslo-området.

Klubbkveld og mekkekveld sammenslått på sommeren

Tyrigrava har vært et treffsted for MC-folk på onsdager siden femtitallet. Mange MC-førere ferdes forbi «hula» på vei til og fra Tyrigrava, og noen av dem tar turen innom oss når de ser det er aktivitet der.

I sommer har klubbkveld og mekkekveld blitt sammenslått til en dag, onsdager. Dette har

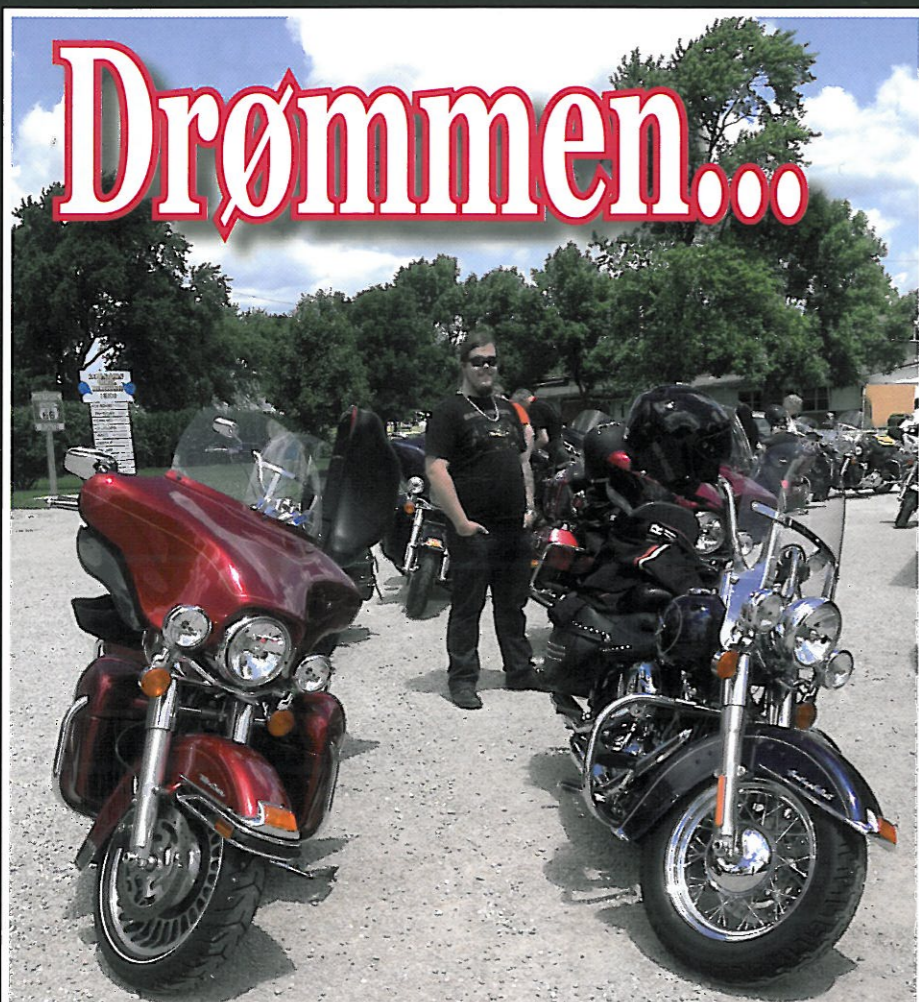
hatt en positiv effekt og enda flere enn før har tatt turen innom klubblokalet.

Dette kan også ha en sammenheng med at medlemmer fra Oslo-avdelingen møter opp litt tidligere i «hula», og reiser i samlet tropp til for eksempel Tyrigrava for å treffe andre MC-førere der og invitere dem på kaffe og vaffer på tilbakeveien. Noen ganger hender det at vaflene er ekstra fete og gode, særlig de som er laget på bestemors vis, med tilhørende rømme og syltetøy...

Effekten på bakhjulet er gøy å teste både på små og store motorsykler...

Drømmen...

...som ble virkelighet!

P **Tekst:** Charlotte Hansen
Foto: C. Hansen & Torstein Fuhr

En opplevelsrik tur på 16 dager (7.-23. juli) lå foran oss. Vi startet i Chicago, så dro vi til Illinois, deretter gjennom Missouri, Kansas, Oklahoma, Texas, New Mexico, Arizona og endte til slutt i Los Angeles i California. Det ble også tid til en liten tur utenom ruten, for å snuse litt på synden i «Sydens by» Las Vegas, så da var vi innom en 9. stat, Nevada.

Oppstartmøte i Chicago

I Chicago hadde vi oppstartmøte kvelden før vi skulle hente syklene på «Eagle Riders», Harley-Davidson forhandler og utleier. Møtet besto av å presentere seg og høre litt om opplegget for turen. Jeg var full av adrenalin, og gledet meg til å få all infoen jeg behøvde for å føle meg trygg og være forberedt på veien videre. Der satt jeg og møtte reiseledere som var urovekkende rolige. Kun det helt nødvendige av info ble gitt, resten skulle vi få vite underveis.

Kontrollfreaken inni meg fikk en stigende kurve utover møtet, og da møtet var slutt, sørget jeg for å samle folk til bønnemøte på hotellrommet mitt. Lite visste jeg om at dette var den fortløpende Route 66-turen som Trond Moberg var reiseleder for, og at han var en bedagelig bergenser som faktisk HADDE alt under kontroll.

En støkk under prøvekjøring

Dagen etter hentet vi ut syklene og dro avgårde. Vi hadde første overnatting (etter to netter i Chicago) i **Lebanon**, deretter i **Tulsa**. Og etter fire dagers kjøring og masse severdigheter og souvenirsjapper, endte vi på et sånt motell jeg bare har sett på film. Byen het **Weatherford** og man kunne merke seg at man begynte å komme over i gode vante trakter med western style og western butikker.

Denne dagen prøvde jeg electra glide'n på en parkeringsplass, slik at jeg kunne øve meg litt før jeg kjørte sammen med de andre neste dag. Slik ble det ikke. Da jeg hadde kjørt rett frem noen meter og prøvde å bremse, og

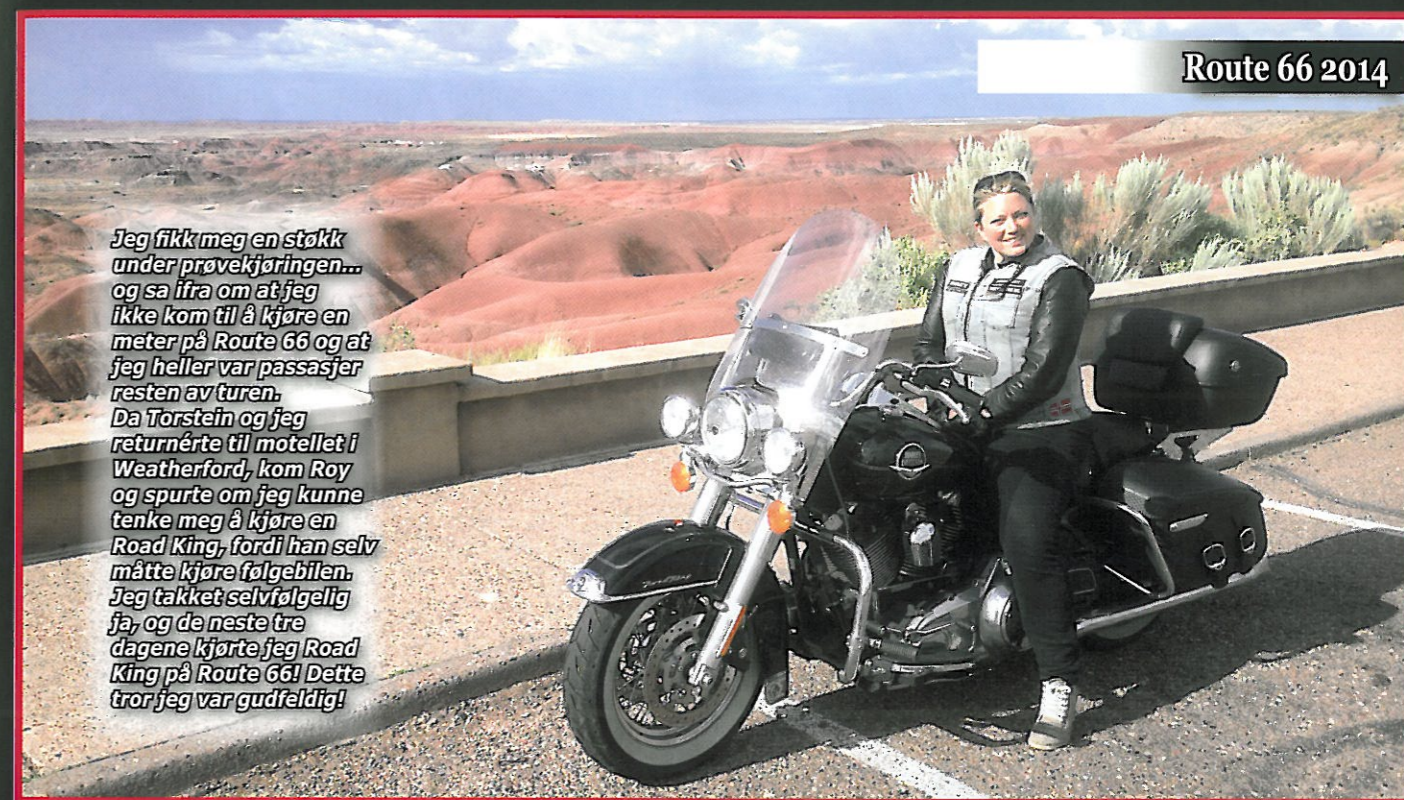
Sommeren 2014 ble drømmen virkelighet... Vi fikk kjøre gamleveien «the mother road» mellom Chicago og Los Angeles på motorsykel! I reisefølget var vi til sammen 25 stk fordelt på 15 sykler. Halvparten av gruppen besto av Holy Riders-medlemmer med venner, og resten skulle vise seg å bli nye venner. Vi dro med arrangøren «Two Lane Adventure» (www.route66.no) hvor reiseleder Trond Moberg og hans makker Roy Danielsen tok oss med på den historiske reisen som beveger seg gjennom åtte stater tvers over amerikakartet.

motorsykkelen begynte å riste mer enn den gamle traktoren til min bestefar, fikk jeg meg en støkk. Etter litt motivasjon fra min kjære Torstein, kjørte jeg noen meter til, og fant ut at jeg måtte jo svinge for å returnere. Det var på hengende håret at den svære bussen av en motorsykel ikke gikk i bakken. Da jeg endelig fikk snudd skuta og kjørt tilbake til Torstein som stod forventningsfull og ventet, satte jeg sykkelen på støtta og pustet lettet ut. Jeg kunne da informere om at jeg ikke kom til å kjøre en meter på Route 66, og at jeg herved var passasjer resten av turen.

Da Torstein og jeg returnerte til motellet i Weatherford, kom Roy og spurte om jeg kunne tenke meg å kjøre en Road King fordi han selv måtte kjøre følgebilen. Jeg takket selvfølgelig ja, og de neste tre dagene kjørte jeg selv på Route 66! Dette tror jeg var gudfeldig!

Stedet som gjorde enormt sterkt inntrykk

Neste stopp var **Amarillo** - dette var akkurat sånn jeg hadde sett for meg Texas skulle være!

Route 66 2014

Jeg fikk meg en støkk under prøvekjøringen... og sa ifra om at jeg ikke kom til å kjøre en meter på Route 66 og at jeg heller var passasjer resten av turen. Da Torstein og jeg returnerte til motellet i Weatherford, kom Roy og spurte om jeg kunne tenke meg å kjøre en Road King, fordi han selv måtte kjøre følgebilen. Jeg takket selvfølgelig ja, og de neste tre dagene kjørte jeg Road King på Route 66! Dette tror jeg var gudfeldig!

Magnus Bru (f.v.) og gjengen puster ut etter mange inntrykk fra dagens MC-museum.

«The last supper» fra Groom Cross - et sted som gjorde enormt sterkt inntrykk på meg.

Låvedans, cowboyboots, steakhouse, og revolver i beltet! Her følte jeg meg hjemme, og det var nesten trist å reise videre. Men skal man rekke over alt, må man holde seg til planen, så da bar det av sted til Santa Fe.

På veien dit kjørte vi innom «Cadillac Ranch». Deretter kom vi til et sted som gjorde enormt sterkt inntrykk på meg, nemlig «the cross of our Lord Jesus Christ». Her kan man se en rekke kunstsulpturer som forteller om Jesu korsfestelse, fra «the last supper» til engelen ved den tomme graven. Dette gjorde inntrykk på de fleste av oss! Jeg vil gjerne reise tilbake dit og ha bedre tid når jeg besøker denne nydelige plassen neste gang!

Madrid - byen der «Wild Hogs» ble spilt inn

Fra det store korset i **Groom** (Texas) reiste vi videre, og etter et par stopp til endte vi i **Santa Fe**. Her hadde vi to overnattinger som gjorde at vi fikk en fridag til å gjøre hva vi ville. Noen reiste ned til byen, andre slappet av på hotellet, mens vi kjørte ned til H-D sjappa i Santa

Fe. Deretter fulgte vi med Roy til den lille byen, **Madrid**, utenfor Santa Fe. Veien dit var svingete og leken, og da vi kom fram, ventet en nydelig liten by med små hus tett i tett langs den éne hovedgata som var der. Filmen «Wild Hogs» er spilt inn i Madrid, og vi måtte selvfølgelig besøke barene og caféene fra filmen. Etter middag i Madrid og et «ha det» til John som skulle videre på oppdagelsesferd i andre retning, returnerte vi Santa Fe.

Plutselig fant Magnus Bru og Jens Nesje ut at turen hadde gått litt for knirkefritt, og bestemte seg for å lage et lite kræsje mellom de to. Ja, de gjorde det helt selv(!) - og hvilken oppvisning vi fikk! Salto over syklene, sykebil, tre politibiler, brannbil, knuste Harley-deler, osv! Det var litt av et show... Stein Arild Øye fikk det til og med på film!

Værets kontraster

Etter gårsdagens forestilling friskt i minne kjørte vi videre til **Holbrook**. Denne dagen var preget av værets kontraster, hvor vi gikk fra 30 varmegrader og sol, til store regnskyll og ha-

glebyger. Jeg var ikke utrustet med regnbukse, så jeg fikk gleden av å soltørkes flere ganger i løpet av dagen.

Den siste etappen denne dagen var gjennom nasjonalparken **Petrified Forest**, hvor vi fikk kjøre gjennom «Painted desert», som for meg var en oase av nydelig landskap og nok et bevis på at Gud er stor! Her var fjell og ørken i nydelige farger, og man kunne stoppe og finne forsteinet tre og fossiler.

En enorm frihetsfølelse

Fra **Holbrook** til **Williams** var det bare 20 mil, og der hadde vi to overnattinger. En av Arizonas store turistattraksjoner er **Grand Canyon**, en svær kløft i Coloradoelven. Williams hadde også mange gode gamle butikker, og «saloons», og steakhouses. Denne byen var en koselig liten by med mange «Mother road» effekter. En by med sjarm, musikk, og hygge. Fem minutter utenfor byen ligger «Bearizona», en stor dyrepark med utrolig mange levende bamses! Verdt et besøk!

Forts. neste side!

Neste dag drog vi tidlig av sted for å nå **Nevada-ørkenen** for den ble på det varmeste. Nå var jeg passasjer bakpå med Torstein igjen, og jeg kunne holde rundt min kjære mens vi cruiset gjennom et nydelig ørkenlandsskap, og jeg sang høyt inni hjelmen til «Born to be wild» av Steppenwolf. Denne opplevelsen av frihetsfølelse var akkurat den jeg hadde drømt om! Altså var det ingen myte at denne Route 66-turen gjennom dette enorme kontinentet – hvor alt er stort og der veien alltid ligger foran deg – gir en enorm frihetsfølelse og en indre glede over å være til!

Inntrykk og opplevelser

Vel fremme i **Laughlin** på et skittent casino-hotell, var det bare å skifte klær og sette seg på bussen til Las Vegas. Dette ble et møte med mitt gamle liv, som jeg takker Gud for at Han har satt meg fri fra og reist meg opp igjen. Torstein sin reaksjon på «syndens by» var å dra meg tett inntil seg og si: - Lov meg at vi aldri reiser hit igjen! Så da er det vel bare å si: «Been there, done that...»

Neste dag kjørte vi til **Barstow**, hvor det begynte å gå opp for oss alle at turen snart var over. Vi hadde det sosialt i gruppen på hele turen, og ble kjent med hverandre på kryss og tvers av alder og dialekter. Reiserfølget gjorde selvfølgelig også til at denne turen ble full av gode minner!

Siste dag kjørte vi gjennom **Big Bear Lake**, en nydelig perle, med gigantiske furutrær og svingete veier. Her stod det en «full size» bjørn utskjært i tre i omtrent hver en hage og på hvert et gatehjørne.

Gjennom **Big Bear Lake** og ut mot havet, ankom vi til slutt **Los Angeles!** Der leverte vi syklene, og reiste opp til hotellet hvor vi hadde en avslutningsmiddag med hele gjengen. Her ble det holdt taler og opprettet kontakter i tlf-boken. Stein Arild hadde med seg bikerbibler som vi delte ut til de andre i gruppen. Alle fikk et sertifikat av Trond og Roy på at vi hadde kjørt Route 66, og at de 3939 kilometrene var godkjente!

Penger vel brukt! En vellykket tur! Full av inntrykk og opplevelser tok noen av oss en ekstra dag i Los Angeles og koste oss på **Santa Monica Pier**, før vi pakket kofferten og satte oss på flyet til Norge...

Takk for turen!

Takk til Trond, Roy, Benny og Hans Vegard som hadde et utrolig godt opplegg og god reiseerfaring. Dere var med på å gjøre turen personlig og trygg. Takk til reiserfølget – alle som en! Det hadde ikke blitt den samme turen uten en eneste en av dere ☺

Takk til Gud vår Far - som hørte oss da vi ba for turen hver dag før vi kjørte. Han holdt oss i sin hånd og velsignet våre dager på Route 66!

Uten ekthet i hjertet, henger du ikke med..., og her heiser man flagg om hvem man er! Det spiller ingen rolle om du er direktør eller arbeidsledig – i dette miljøet er det integritet som teller.

Et betydningsfullt oppdrag

P Av Oddvar Øyulvstad

Da jeg meldte meg inn i Holy Riders MC (HR) i 2008, opplevde jeg dette som et kall fra Herren. Jeg hadde absolutt ingen erfaring med MC-miljøet og de ulike klubbene, og følte meg som et stort spørsmåltegn over denne opplevelsen. Denne hendelsen fant sted i Søgne, da HR avd. Sørlandet første gang arrangerte den etterhvert så velkjente pizzakvelden.

Jeg stod ute på parkeringsplassen, omgitt av en mengde motorsyklar og folk. Plutselig merket jeg en stille Herrens stemme som spurte om jeg ville bære korset. Jeg skjønnte ikke hva Han mente eller hva dette kunne være. Det gikk ytterligere noen minutter, og så merket jeg dette en gang til. Da falt øynene mine på det hvite korset som HR-medlemmene bar på ryggen. Jeg kikket nærmest vantro opp i luften, og lurte på om Han tullet med meg...! Jeg hadde absolutt ingen intensjon om å bli med i noen MC-klubb! Jeg hadde nettopp kjøpt meg motorsykel, men det var bare for å kjøre litt sammen med noen kamerater. Så da jeg nå opplevde dette spørsmålet fra Herren (!) om å gå inn i flokken som hadde korset på ryggen, hadde jeg ikke den ringeste anelse om hva Han hadde i tankene for meg med dette! Jeg følte meg overhodet verken modig nok eller verdig nok til dette! Jeg visste heller ingen ting om at det fantes andre kristne MC-klubber. Så da jeg etterhvert oppdaget at HR var grunnstammen i det kristne MC-landskapet, skjønte jeg at jeg var havnet rett i kjernen...!

Integritet

Herren viste meg et bilde senere om at det kommer en tid hvor MC-miljøets karaktertrekk vil påvirke mange andre, i positiv forstand. Uten ekthet i hjertet, henger du ikke med..., og her heiser man flagg om hvem man er! Det spiller ingen rolle om du er direktør eller arbeidsledig – i dette miljøet er det integritet som teller.

I Bibelen står det om et helt hjerte, og det å være trofast og vandre i lydighet. Plutselig åpnet øynene seg, og jeg kunne ane

at det kommer en bevegelse, som går på tvers av samfunnslag og titler, som handler om å vandre i lydighet og fasthet, etter Herrens anvisninger.

Herrens budbærere

Mens jeg skrev dette fikk jeg også et annet bilde. Jeg så en sammenlikning mellom motorsykelordonnansene under krigen, og det HR er i dag.

Om disse ordonnansene står det følgende på Wikipedia: «Ordonnans, militærperson som har til oppgave å overbringe ordrer eller å utføre visse tjenesteforretninger. Ved overbringelse av viktigere direktiver, ordrer m.m. benyttes ordonnansoffiser, som har den nødvendige forutsetning for å kunne forklare bakgrunnen for ordren og besvare spørsmål samt bringe tilbake til sin sjef orientering om situasjonen ved den underlagte enhet han har besøkt.»

I Efeserne kapittel 6 leser vi om Guds fulle rustning og at vi er i en åndelig kamp. Jeg ser for meg at HR representerer ordonnanstjenesten i denne kampen - et symbol på at vi står i et betydningsfullt oppdrag! Ordonnansene brakte viktige og direkte beskjeder. De kjørte på motorsykel fordi dette er raske og smidige kjøretøy, som lett kommer seg forbi hindringer. Ordonnansene var budbærere, i direkte forbindelse mellom personer. Det ble for meg litt mektig å se denne røde tråden i alt, fra det å bli kalt inn i tjenesten, via oppdagelsen med at det er ekthet som gjelder, til at vi er Herrens direkte budbærere!

Jeg opplever det som et privilegium å få være med i dette gode teamet av Herrens budbærere. Vi får oppdrag fra Herren, og må overbringe dette til dem det gjelder, og ikke la oss hindre.

Dette gjør hverdagen veldig spennende! Og mens vi holder på med én oppgave, vet vi ikke hva den neste blir. Vi vet bare at det stadig kommer oppgaver! Dette gjør livet og tjenesten innholdsrik, utfordrende og spennende! Men vi er hele tiden avhengige av å være i stand til å høre hva Herren gir oss av beskjeder!

Led oss Herre, i din tjeneste!

Stille før stormen...

Osterøytreffet, 8.-10. august 2014

...Den natten våknet jeg mange ganger av det forferdelige uværet og bad for de som var igjen på treffet. Dagen etter fikk vi vite at hele teltleiren måtte evakueres og alle ble innkvartert i hus i området. Teltene blåste avgårde med vinden, og de som var sovnet, måtte reddes ut fra de som var nedblåst. Men takk til Gud, - alle var i god behold etter treffet!

P **Tekst:** Trine-Lise T. Bønnes
Foto: Sigurd Lian

Dette har vært en opplevelsersrik sesong for meg. Den 3. juni i år fikk jeg MC-lappen, på Pilegrimstreffet i Kvinesdal fikk jeg ryggmerket og nå kjører jeg Honda CBF 600 med korset på ryggen. Hvem skulle trodd dette? I hvert fall ikke jeg.

Det har vært spennende å få være med i Holy Riders MC. Jeg ble med fordi mannen min, Arne Gustav, mente at også jeg kunne ha glede av å være med der. Mye av tiden har jeg vel tenkt at jeg ikke har hatt så mye å bidra med. Det å være med i bønn og litt tilberedning av mat til klubbkveldene har liksom blitt min greie. Det å være med på MC-treff og fester har vært litt fjernt og skremmende for meg. Jeg har vokst opp i et godt, men kanskje litt beskyttet kristent miljø. Fyll og fest har aldri fristet. Jeg tenkte mange ganger på hvordan jeg ville takle å møte mennesker i disse settingene.

En kjærlighet til MC-folket

Etter hvert som tiden har gått, har Gud lagt ned i meg en kjærlighet til MC-folket. Vi har fått prate med folk på torget i Bergen, og på klubbkveldene våre har vi hatt besøk av folk fra andre MC-klubber. Det er fascinerende å oppleve måten MC-folket hilser hverandre når en treffes langs veien, og å få kjenne på det flotte samholdet det er i MC-miljøet ☺

I august dro vi på Osterøy-treffet hvor Holy Riders har hatt kaffeteltet i en årrekke. Det var nydelig vær da vi ankom treffplassen fredagen, og jeg var veldig spent på hvordan dette ville bli. Sammen

med Sigurd Lian og konen Randi som hadde kommet tidligere på dagen og rigget til kaffeteltet, ble vi åtte medlemmer fra Holy Riders, - syv fra Bergen og en fra Nordhordland. Vi samlet oss i bønn til Gud etter at Sigurd hadde satt mot i oss og oppmuntret oss til å være oss selv og la Gud få bruke oss i de anledningene vi ville få. Vi hadde båltonne utenfor kaffeteltet og satt her og fikk prate med folk utover hele kvelden. Noen åpnet seg og delte ting som var vanskelig for dem og noen ville teste oss og prøve om troen vår var ekte. Jeg opplevde at jeg på en enkel måte fikk dele hva Jesus betydde for meg og hvordan Han møtte meg.

Om lørdagen krøp vi tidlig ut av teltene. Jeg hadde ikke fått blund på øynene, for musikken stod på hele natten. Vi fikk i oss litt frokost før vi satte oss ut i solen med godt utsyn over treffplassen. Mens vi satt der, bladde jeg litt i nytestamentet mitt. Blikket falt på noen ord i Matteus kapittel 9 der det står at Jesus vandret omkring i alle landsbyene og byene, forkynte evangeliet og helbredet syke. Videre står det i vers 36: «*Da han så folkemengden syntes han inderlig synd på dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten hyrde.*» Jeg opplevde noe av Jesu hjertelag og nød for MC-folket der jeg satt og så utover teltleiren.

Avgjørelsen om å pakke sammen ble fattet

Arne Gustav og jeg reiste hjem utpå formiddagen. Vi måtte få oss litt søvn. Utover ettermiddagen ble Arne Gustav litt urolig. Det var meldt dårlig vær. Han sendte melding til Sigurd om at vi kunne komme ut med bil dersom det var nødvendig å rigge

ned kaffeteltet. Situasjonen på treffplassen var da at det innimellom kom noen kraftige kastevinder som løftet kaffeteltet fra bakken og sidelengs, til tross for at det var skikkelig bardunert. Avgjørelsen om å pakke sammen ble fattet. Uværet hadde nådd Karmøy og var på vei nordover.

Da vi gikk ut av bilen, ble vi møtt av en varm, mild bris, som om det var stille før stormen. Mange kom bort og syntes det var leit at vi pakket sammen. - *Forlater dere oss og lar oss syndere være igjen her!* var det en som sa. Gjett om den traff!

Kl. 22.30, akkurat da vi hadde fått pakket alt i bilene, begynte det å hølje ned og det økte på med voldsomme vindkast. Gud holdt sin hånd over oss.

En uforglemmelig opplevelse

Dette ble veldig alvorlig for meg. Den dagen kommer da Jesus kommer igjen, og da er det noen som blir latt tilbake og ikke får være med Ham hjem. Må Gud hjelpe oss til å få mange med oss til himmelen. Videre i Matteus 9,37-38 står det: «*Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn groden hans.*»

Den natten våknet jeg mange ganger av det forferdelige uværet og bad for dem som var igjen på treffet. Dagen etter fikk vi vite at hele teltleiren måtte evakueres og alle ble innkvartert i hus i området. Teltene blåste avgårde med vinden, og de som var sovnet, måtte reddes ut fra de som var nedblåst. Men takk til Gud, - alle var i god behold etter treffet!

Dette ble en uforglemmelig opplevelse! Jeg ser med glede og forventning fram til neste treffsesong. ☺ Takknemlig for at jeg får være med i denne tjenesten!

«TIME OUT»

Nå har det seg sånn at jeg ikke syns det er direkte nitrist å kjøre rundt på min sportstourer med nærmere 150 hester, og med et skikkelig breitt bakdekk. Det å føle asfalten nærme seg ved en av Norges mange rå svinger, eller det å krype bak kåpeglasset, presse beina rundt tanken, vri gassen bakover, kjenne G kreftene prøve å rive meg ut av den perfekt utforma salen. Det er himmelsk å kjenne duften av blomster og korn når du suser forbi en frodig eng. Til og med stanken av kumøkk er helt greit når du har hundrevis av kubikk mellom beina.

P Tekst: Jon Inge Hanger Foto: Anne Skaiå

Her om dagen så jeg på programmet for menigheten vår. Både for voksne og unge var det mer enn nok å velge i. Flere spennende møtekampanjer, medarbeidersamlinger, fester, bønnemøter og selvfølgelig vanlige gudstjenester. På jobben er det også mer en nok å henge fingrene i. Noen skal på ferie og noen er kanskje syke. Selvfølgelig blir det da mer trykk på oss som er igjen. Det viktigste er jo i alle fall å ta vare på familien. Noen av oss har sykdom i familien og det er jo en god investering å følge opp barna. Så er det jo sånn at det både er viktig og koselig å ta tid til en prat med ektefellen.

Alt dette fikk meg til å ville stoppe opp. Jeg tok rett og slett en «time out» for å tenke over livssituasjonen min. Jeg skjønte kjapt at familie, jobb og menighet måtte prioriteres, men hva fikk meg til å ville være med i Holy Riders MC? Hvorfor skal jeg bruke tid på å dra rundt på treff og MC-fester? Og hvorfor skal akkurat jeg gå med ryggmerke og kanskje ha et verv i klubben? Vil ikke det ta tid fra dem som jeg er mest glad i?

Nå har det seg sånn at jeg ikke syns det er direkte nitrist å kjøre rundt på min sportstourer med nærmere 150 hester, og med et skikkelig breitt bakdekk. Det å føle asfalten nærme seg ved en av Norges mange rå svinger, eller det å krype bak kåpeglasset, presse beina rundt tanken, vri gassen bakover, kjenne G kreftene prøve å rive meg ut av den perfekt utforma salen. Det er himmelsk å kjenne duften av blomster og korn når du suser forbi en frodig eng. Til og med stanken av kumøkk er helt greit når du har hundrevis av kubikk mellom beina.

En underfull Far som bryr seg

Svaret jeg kom fram til, ble jeg minnet på av Den Hellige Ånd. Vi mennesker har en underfull Far som bryr seg om oss. Han elsker oss ubetinget, for Han har skapt hver og en av oss i sitt bilde. Han er der når selv en liten spurv faller til jorden (Matt 10,29). Jesus er den som tok all vår synd og skyld på korset. Herren minnet meg på Jesaja 6,8 der Gud spør: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?»

Som kjekk ung mann, ble jeg på slutten av 70-tallet fanget opp av «Jesus-vekkelsen» som mange ungdommer over hele den vestlige verden ble berørt av. Jeg havnet i et kor, og der sang vi blant annet flere av Arnold Børuds flotte sanger. En av dem som virkelig talte til meg, gikk slik: *Jesus, her er jeg, send meg. Jesus, her er jeg, send meg. Jeg vil leve mitt liv i tjeneste for deg, Jesus, her er jeg, send meg.* Dermed så ble det jo slik. Mot alle odds så ble jeg en kristen. Ved en tilfeldighet begynte jeg på MC-lappen. Siden jeg ikke hadde råd til bil ble det heller en rimelig Suzuki GS425. Ved en tilfeldighet traff jeg Holy Riders i 1985 og ble medlem. Ved et innfall dro jeg så på mitt første MC-treff og begynte å vitne for andre motorsyklister. Etterpå sluttet jeg å tru på tilfeldigheter, men skjønte at her er det Herren som har en finger med i spillet!

En plass og en oppgave

I menighetene våre har vi mange flotte mennesker som kan fylle forskjellige oppgaver. Men det er ikke så mange som kan eller er villig til å ta korset på ryggen og kjøre på veien for Jesus. Ute på veiene møter vi tusenvis av motorsyklister som ikke kjenner Jesus. For dem betyr det en forskjell å møte en Holy Rider, som kan by på et vennlig smil, en varm kaffekopp, en god prat, et nytestamente og en bønn om hjelp og frelse.

Når jeg ser hvilken herlig gjeng vi er i Holy Riders blir jeg fylt av takknemlighet. Akkurat som bikerne vi møter er forskjellige og har forskjellig ståsted, så er vi også forskjellige. Vi har alle en plass og en oppgave. Fyll hjertet ditt med bønn og Guds ord, og du vil finne din plass. Are you ready? Vær våken! Gud velsigne deg, på veien for Jesus!

Utendørs gudstjeneste på Fjellseter kapell i Bymarka i Trondheim gav plass til både motorsyklister og turgåere.

Fjellseter kapell i Trondheim

MC-gudstjeneste

Holy Riders avd. Trøndelag arrangerte friluft MC-gudstjeneste på Fjellseter kapell midt i Bymarka den 11. mai. På gudstjenesten møtte både motorsyklister og turgåere opp i fleng. Hadde gudstjenesten vært inne på kapellet, måtte halvparten stått ute!

Pedersen flere sanger utover dagen. Musikken fylte både kirkebakken og vollen nedenfor kapellet. Ikke rart turgåere og syklistene stoppa opp for å lytte!

Kirkegrill med hvalbiff m.m.

Etter gudstjenesten glimtet avd. Trøndelag til igjen med kirkegrill. Fra menyen kan vi nevne hvalbiff, svinfilet og selvfølgelig pølser og burgere (det gjelder å ikke glemme at vi er

motorsyklister...) og jadda, - kaker og kaffe etterpå. Med sponsorer til både arrangementet og til maten, er det lett å være raus.

Holy Riders avd. Trøndelag vil takke Ila menighet, Fjellseter kapell, Bikes Nardo og Ila Mat for samarbeidet om årets MC-gudstjeneste midt i Bymarka! Interntakka går til Jarle Berg og Eli Sætherø som dro det meste av lasset denne gangen.

P Tekst: Jarle Berg og Leif Lia Foto: Svein Erik Aksetøy og Leif Lia

I samarbeid med Ila menighet arrangerte avd. Trøndelag sin til nå desidert best besøkte MC-gudstjeneste. Trøndelag er et vanskelig område for å få «vanlige mennesker» til å komme på et kristent arrangement. Lokalisering og program viste seg imidlertid å virke inn på den generelle skrekken denne gangen. Rett før gudstjenesten skulle starte, fant presten på å arrangere den ute i det fri. Takk for det, for snakk om MC-gudstjeneste i Trøndelag! Det var om lag 130 deltagere på arrangementet, og halvparten var turgåere og andre som kom trekende denne flotte søndagen i mai. Hele vollen nedenfor kapellet ble tatt i bruk og dermed fikk de som måtte ønske det, litt avstand.

Prest med MC-erfaring

Preken for dagen ble gitt av prest i Ila menighet, Thormod Høyen. Høyen selv har erfaring fra både herlige og smertefulle turer på motorsykel. Mye av vitnesbyrdet hans var knyttet til en opplevelse på E6 der han kunne reise seg helt uskadd igjen etter at han veltet og skled ukontrollert på asfalten.

Musikken ble levert av Børge Pedersen med bandet Dype Spor. I tillegg sang Markus

Gudstjeneste med prest Thormod Høyen og musikk med Børge Pedersen og bandet Dype Spor.

Solbriller hjelper kanskje mot grillrøyk. Trygve Jensen og Torgeir Wahl ifra avd. Trøndelag mener det er forsøket verdt.

Jon Inge Hanger og Paal Lyder Thorsen (i bakgrunn) klar for hjemturen etter Aust-Agdertreffet.

MC-gudstjeneste i Farsund, søndag 17. september kl 11.00

«Gå ut over alt på veiene og stiene der dere oppfordrer alle til å komme, slik at huset mitt kan bli fullt.» Luk 14,23

Lukten av eksos, gammelt lær og en atmosfære av Den Hellige Ånd

Salvation Army Motorcycle Ministry fra Frelsesarméen i Farsund med Geir Sødal i spissen kom med en invitasjon til oss i Holy Riders MC Sørlandet om vi ville være med å bidra på en MC-gudstjeneste med tale, sang og en presentasjon av klubben. Det ville vi gjerne og min kjære kone tilbød seg å være hjemme med ungene våre og familien Dahls barn i tillegg. Tusen takk, Ingrid!

P Tekst: Arne Ramsland
Foto: Anita & Harald Vatne

Vi troppet sammen en flott gjeng av MC-folk og satte kursen mot Farsund tidlig søndag morgen i et nydelig vær. Underveis hang folk fra Lister-avdelingen seg på. Holy Riders var også representert med folk fra avdeling Aust-Agder og Sydvest og store deler av sentralstyret tok turen fra styremøtet de hadde hatt i helgen vestpå.

Vel fremme var kirken til Frelsesarméen pyntet på biker vis; - Salvation's klubbflagg og STORE griller til saftige

koteletter! Flott å se en kirke på denne måten.

Hadde invitert stort

Geir Sødal hadde invitert stort i miljøet og smilte som en sol da det stadig rullet inn flere og flere sykler på parkeringsplassen fra forskjellige MC-klubber. Det var stort å stå der å se at plassen fyltes. Respekt! Det stod cirka 80 sykler utenfor og det var i overkant av 100 mennesker som inntok kirken til gudstjeneste.

Geir åpnet med noen vakre ord fra den kloke bok og Linda Dahl sang så hårene reiste seg. Trond Kvalbein presenterte på en flott måte Holy Riders MC sitt

virke og tjeneste. Vi fikk overvære at en fra Salvation Army Motorcycle Ministry fikk ryggmerke og at en annen ble tatt opp som prospekt. Deretter fikk vi noen sterke vitnesbyrd og sang fra deres klubb. Kona til Geir leste også opp viktige ord fra Bibelen før vår egen Paul Bendiksen like godt fremførte en sang for oss.

Oddvar Øyulvstad holdt en gripende tale der han åpnet med å beskrive at vi alle er som en perle – verdifull og unik – men at livet ofte har påført oss skrammer. Disse skrammene er som regel innvendig, og sees ikke så lett av andre. Men ved å la Herren få overta styringen, vil vi poleres opp igjen, og bli det vi var ment til.

Guddommelig stemning

Samlet sett var det en guddommelig stemning over hele gudstjenesten. Lukten av eksos, gammelt lær og en atmosfære av Den Hellige Ånd, gjorde at det var herlig å være der, og folk koste seg. Etter hvert snek lukten fra grillene seg inn i lokalet. Den «åndelige mage» var nå fylt, og nå var det føde for biker Magen som stod på programmet. Flere langbord var dekket og vi spiste og spiste og spiste og koste oss masse. Samtalen gikk lett og nye bånd ble knyttet. Folk var virkelig fornøyd med tiltaket, og tilbakemeldingen var at dette måtte gjentas! Noe sier meg at dette ikke var siste gang nei!

Etterpå ville noen ta en kjøretur til Lista, men vi var en liten gjeng som hadde mer på programmet denne dagen; møte i Betania klokken fem i Kristiansand. Så med litt effektiv kjøring rakk vi det også, og dermed fikk Linda og John Thor sunget og spilt der også.

Mest av alt takk til deg som kom!

Dette ble en velsignet søndag som jeg var glad for at jeg kunne være med på! På veien for Jesus - og denne gangen gikk MC-veien til kirken.

Takk til arrangørene i Salvation Army Motorcycle Ministry og Frelsesarmeen i Farsund, og mest av alt takk til deg som kom!

Oddvar Øyulvstad (f.v.) og Trond og Bente Kvalbein på besøk hos Indre Agder. Videre; Oddfrid Øydna, Lisbeth Torsland, Svein Gunnar Bortelid, Ole Kristian Øydna (foran) og Dag Arne Saltnes (på bakken).

Helsing fra HR Indre Agder

v/Oddfrid Øydna

Den 24. mai var det konsert med Dag Arne Saltnes på kulturhuset «Minne» i Åseral. Eit variert knippe fra ulike Holy Riders-avdelingar kom på motorsyklane sine, og det blei ei flott konsertoppleving! Etter konserten var det taco og tid for mimring frå Dag Arnes fartstid i klubben. Spannande å høyre frå ein spe start! Arrangementet var i regi av Betania, Åseral.

Ein søndag i august arrangerte HR Indre Agder MC-rebusløp på Skjækan i Eiken. Veret var strålende og alt låg til rette for ein fantastisk dag med rundtur på to hjul kring Lygnavatnet. Om ikkje oppslutninga blei den heilt store, blei det ei fin oppleving der folk kosa seg med mat og prat. Vinnarane av rebusløpet 2014 var Lasse Nesland og Mari Tveiten.

Vi troppet sammen en flott gjeng av MC-folk og satte kursen mot Farsund tidlig søndag morgen i et nydelig vær!

MC-folk fra forskjellige klubber inntok kirken til gudstjeneste.

Skjærtorsdag klokken 21.00 landet jeg i Johannesburg etter å ha forlatt Norge klokken 06.00 på morgenen. Der ble jeg møtt av et ektepar som jeg aldri hadde sett før. Han hadde en genser med CMA (Christian Motorcyclists Association) på brystet, og jeg kunne ikke annet enn å bemerke det da jeg så han fremst i ankomsthallen. - Er du Alfred? spurte han. - Ja, det er meg, sa jeg. - Fint, du skal bli med oss. Vi har fått æren av å hente deg og huse deg noen dager, sa han og tok kofferten min ut i bilen.

En overraskende turopplevelse

P Av Alfred Skaiaå

Da vi kom hjem til André og Lindri Stander som de het, var det gjort klart et rom og stelt i stand varm mat til meg. Hvilken hjertevarme jeg ble møtt med av disse ukjente menneskene!

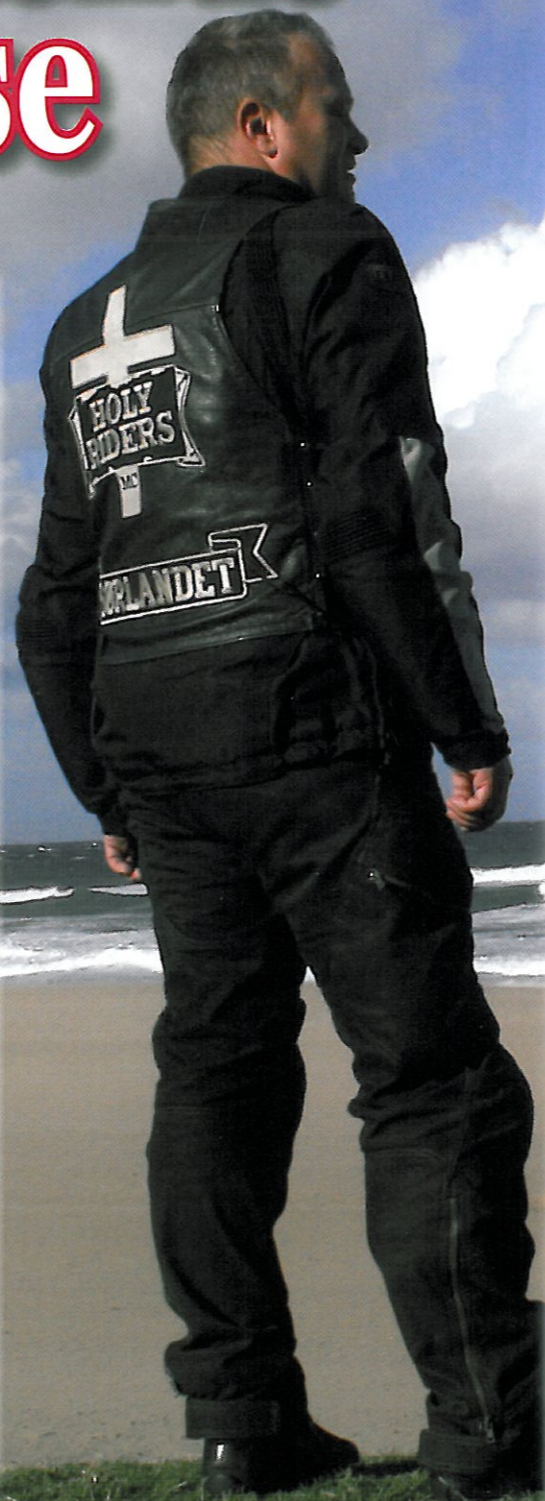
Jeg hadde reist fra min familie som var på hyttetur i påsken, for å ta en tur til det landet som har gitt meg og familien min så mange uforglemmelige gode minner; Sør-Afrika! Noen dager før hadde jeg fått en henvendelse fra en god venn som jeg har delt mine tanker og bønner med i mange år. Han kjenner meg og min familie godt, og visste nok at jeg var i en situasjon der jeg trengte

litt forandring fra hverdagen min. Han sa kort og godt: - Kjøp billett til Johannesburg, så sørger jeg for resten. Og det gjorde han virkelig...!

En helt ny BMW R1200 GSA
Denne første kvelden måtte jeg bli med ut i garasjen. Der fikk jeg se en helt ny BMW R1200 GSA, som var blitt levert tidligere på dagen. Tro det eller ei, den stod der til min disposisjon! René Changuion hadde organisert det, utlånt av BMW Motorrad South Africa. Gjøtt om jeg gledet meg til å prøve den!

MC-treff på egen eiendom
Etter å ha sovet noen timer så stod vi opp klokken 07 for å rekke morgenmøtet på CMA National Rally 2014. For første gang skulle de ha MC-treffet på egen eiendom der Bikers Church Midrand og CMA Head Office i Sør-Afrika holder til. Dette er en eiendom de kjøpte i 1997 og som de har utviklet siden. Mottoet for treffet var: Welcome home!

Jeg prøvde å sette meg på BMW'en som jeg pleier, det vil si slenge beinet over setet, men jeg sparket bare rett i festene til sidekofferten. Jeg hadde ikke mulighet til å få foten over sykkelen. André kommenterte det og lo. Han sa at enten måtte jeg få tak i en stige, eller lære meg å klatre opp når den står på sidestøtten. Jeg lærte meg det siste. Det var veldig uvant å måtte klatre opp på en motorsykkel, men jeg må jo si at utsikten der ovenfra var upåklagelig. Men hvordan skulle jeg få rettet den opp slik at jeg kunne kjøre? Jeg rakk bare så vidt ned med den ene foten. Kom igjen, tenkte jeg, du har jo kjørt sykkel i over

På stranda i Durban ved Det Indiske Hav.

Parkeringsplassen utenfor Bikers Church Midrand hvor CMA National Rally ble arrangert for første gang på egen eiendom.

20 år, dette må du klare. Jeg fikk rettet den opp, men da rakk ikke foten ned til bakken. Jeg klarte etter hvert å balansere den med tåspissene, men tenkte at dette kunne medføre en mengde utfordrende situasjoner de neste dagene.

Jeg fant fort ut at når det var litt bevegelse i hjulene, var det ikke noe problem. Men for å stoppe helt opp, måtte jeg planlegge godt. Samtidig som jeg stoppet, måtte jeg slenge rompa ut på siden slik at venstre foten rakk ned til bakken. Det gjaldt bare å ikke stoppe opp i ulendt terreng.

Motorveier og bakveier

Vi kjørte på alt mulig av veier. Fra motorveier av høy standard med inntil seks felt i hver retning, til trange uoversiktlige svingete bakveier. Noen steder dukket plutselig mennesker og dyr opp i veikanten, eller gikk for den saks skyld, rett over veien foran deg.

En gang stoppet vi langs en øde veistrekning med høyt gress på begge sider for å tisse. Da jeg snur meg og ser i den retning vi kom fra, kommer en flokk bavianer ut av gresset på veien bak oss. Spennende!

Noen steder var veiene fulle av hull som du ikke ville treffe, og det skapte til tider noen hurtige unnamånvrer. Pastoren i Bikers Church Durban kjørte i et slikt hull noen dager etter at jeg hadde vært der, og han knuste begge felgene på sin BMW K1200S.

Soloppgang og solnedgang

Å kjøre motorsykkel i soloppgangen og se det afrikanske landskapet bli lysatt på en måte som bare kan oppleves i Afrika, - er helt utrolig! Jeg kjørte også inn i solnedgangen og opplevde at det som for noen minutter siden var lyst, ble til et stummende mørke. Når sola går ned, er det som å skru av lyset; - nesten ingen skumring i det hele tatt. Det blir bare mørkt og man ser ikke annet enn lysene fra bilene.

Afrikanerne er ikke akkurat kjent for en utstrakt bruk av refleks, og du skvetter godt når du oppdager at det går mennesker og dyr langs veien i mørket. Vi ble derfor anbefalt å planlegge turen vår godt, slik at vi unngikk å kjøre i mørket.

Tross enkelte krevende situasjoner, hadde jeg noen opplevelsrike mil i Sør-Afrika på en aldeles glimrende sykkel! Jeg hadde gleden av å kjøre over 2500 km i løpet av det 12-dagers lange oppholdet.

Inspirerte treffdeltakere

Å reise til Sør-Afrika og treffe igjen MC-venner er gøy! Å henge sammen med motorsyklister som har et lidenskapelig forhold til sin frelser, Jesus Kristus, er stort! Og det å se MC-folk som løfter opp navnet Jesus er inspirerende for meg.

Jeg og de 1069 andre treffdeltakerne på CMA National Rally ble virkelig oppmuntret til å fortsette i tjenesten i MC-miljøet. Med blikket festet på Ham som er troens opphavsmann og fullender - Jesus. It's all about Jesus!

Takk til BMW Motorrad South Africa for utlån av en helt ny BMW R1200 GSA, og til René Changuion som hadde organisert det hele.

KALENDEREN 2015

Holy Riders MC Årsmøte,
Bodafors i Sverige
13.-15. februar 2015
Arr: HR MC

MC-messa, Lillestrøm
6.-8. mars 2015
m/HR-stand.
Kontakt: Stein Arild Oye, mob: 481 50 681

HR Avdelingsledermøte, Oslo
20.-22. mars 2015
Arr: HR MC

Rypetur, 5-årsjubileum!
på Undeland Misjonsgård
(nord i Lyngdal kommune)
5.-7. juni 2015
Arr: HR MC Sørlandet
Kontakt: Ingunn Frustol, mob: 416 93 437

Pilegrimstreffet - nytt sted:
Fyresdal Kurs- og leirsted
25.-28. juni 2015
Arr: HR MC

Norgestreffet, 50-årsjubileum!
på Lutsi i Sandnes
2.-5. juli 2015, m/HR-kaffetelt
Arr: Sandnes MC

Route 66 USA 2015
25. juli - 10. august 2015
Arr: Norwegian Route 66
Kontakt: Ole Kristian Oydna, mob: 480 27 450

HOJ-ROCK i Västervik, Sverige
24.-26. juli 2015
HR MC Småland tilstede på fast plass.

EMC rally, Lohja i Finland
30. juli - 2. august 2015
Arr: CMA Finland

Tur til Isle of Man 2015
27. august - 6. september 2015
Arr: HR MC / Skoleskipet Gann
(Kontakt: Jone Kalheim, 908 97 785)

Fullstendig liste over MC-treff/arrangement etc., se NMCUs Treffkalender: www.nmcu.org

It has been said that opportunity knocks once while temptation leans on the doorbell. However seen from a spiritual growth perspective every temptation is an opportunity to do good. Temptation can become a stepping-stone rather than a stumbling block when we realize that it's an opportunity to grow by overcoming it. Spiritual maturity comes by beating temptation. Temptation is simply the opportunity to make a choice! While temptation is Satan's primary weapon to destroy you, God wants to use it to develop you. Every time you choose to do the right instead of sin you are growing in the character of Christ.

HOW TO HANDLE TEMPTATION

«Temptation is simply the opportunity to make a choice!»

P Teaching by: René Changuion
Photo: Alfred Skaiã

The character of Christ is summarized in Galatians 5:22: «*When the Holy Spirit controls our lives; He will produce this kind of fruit in us; love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, and self control.*» Will you wake up one morning and suddenly be filled with these characteristics fully developed? No! Fruit always matures slowly! It takes a whole season to for fruit to mature. God develops the fruit of the Spirit in your life by allowing you to experience circumstances in which you're tempted to express the exact opposite quality. Character development always involves choice!

God teaches us to *love* people by putting unlovely people around us. It takes no character to love those who are good to you!

Integrity is built by defeating the temptation to be dishonest. **Humility** grows when we refuse to be prideful. **Endurance** develops every time you refuse to give up. **Peace** becomes a reality when we trust God in adverse circumstances. **Joy** is not dependant on your circumstances but on your relationship with God. Beware of short cuts, that's mostly temptation disguised and will not help in developing **patience**. Every time we defeat temptation we become more like Jesus.

«*Under pressure, your "faith-life" is forced into the open and shows its true colors.*» James 1:3 (MSG)

«*We go through exactly what Christ goes through. If we go through the hard times with Him, then we're certainly going to go through the good times with Him.*» Rom 8:17 (MSG)

Don't give in to short-term thinking, (instant gratification), stay focused on the end result!

How temptation works

Satan is entirely predictable. «*We are not ignorant of his devices.*» (2 Cor 2:11) «*We are very familiar with his evil schemes.*» (NLT) He has used the same tricks since creation. Here is a four step process Satan used on Adam & Eve and it's still his strategy today.

1) **Step one is – Satan identifies a desire inside of you.** Temptation starts when Satan suggests (by thoughts) to give in to that desire. It could be a desire that is quite legitimate at first, like to be loved, feel pleasure, valued, you deserve it, etc. We think that temptation lies around us but God says it's inside us. «*For from within, out of a person's heart, come evil thoughts, sexual immorality, theft, murder, adultery, greed, wickedness, deceit, eagerness for lustful pleasure, envy, slander, pride and foolishness. All these vile things come from within.*» (Mark 7:21-23.) «*A whole army of evil desires*

within you.» (James 4,1)

2) **Step two is doubt.** Satan tries to get you to doubt what God has said about sin. - Did God say? was the question he possess to Eve in the garden. That command was for the old days, etc. «*Watch out! Don't let evil thoughts or doubts turn you from the living God.*» (Heb 3,12)

3) **Step three is deception.** Satan is incapable of telling the truth! He is called «*...the father of lies.*» (John 8:44) Anything he tells you will be untrue or half true. E.g. you will not die; you will be like God... etc. Everybody is doing it - you can get away with it. It's only a little sin! Sin is like being pregnant, it will show itself.

4) **Step four is –disobedience.** You finally act on the thought. What began, as an idea now becomes behaviour. You believe Satan's lies and fall into his trap. «*We are tempted when we are drawn away and trapped by our own evil desires. Then our evil desires conceive and give birth to sin, and sin, when it is full-grown, gives birth to death. Do not be deceived, my dear friends!*» James 1,15 (TEV)

How to overcome temptation

Take specific steps to combat temptation.

Refuse to be intimidated! Many Christians feel guilty and ashamed that they are not beyond temptation. You will never outgrow temptation. Temptation is a sign that the devil hates you, not a sign of worldliness or weakness. «*When you are tempted,*» (James 1:13), It

does not say *if* you are tempted.

«*No temptation has seized you except what is common to man...*» (1 Cor 10:13) «*Remember that the temptations that come into your life are no different from what others experience.*» (NLT)

You can help being tempted, but you can choose your response to temptation. You cannot keep the birds from flying over your head, but you can keep them from nesting in your hair. (Martin Luther) Attraction and arousal are natural God given responses to beauty, while lust is a deliberate act of your will. Recognize the patterns of temptation in your life.

Identify when you are most vulnerable to temptation so that you can be prepared. «*Stay alert. The devil is poised to pounce, and would like nothing better than to catch you napping.*» 1 Pet 5:8 (MSG)

Ask yourself: When am I most tempted? What day of the week, what time? Where am I when I'm tempted? (At work, airport, shopping mall, etc.) Who am I with when I'm tempted? (Family, friends, work mates, etc.) How do I feel when I'm tempted? (Tired, stressed, depressed, worried, lonely, unloved, etc.)

See Luke 8:22 crises on sea to distract Jesus and disciples from ministry to demon-possessed man. Samson (Judges 14-16), women were used after Samson's victories to entice him to fall.

Now prepare to avoid those situations. Wise planning reduces temptation. «*Don't give the devil a chance.*» (Eph 4:27) «*Give no place to the devil.*» Remember that the devil is not all-po-

werful of omnipresent. He is limited to one place at one time. He has delegated demons and people to help him do his nasty work.

«*Plan carefully what you do... Avoid evil and walk straight ahead. Don't go one step off the right way.*» Prov 4:26,27 (TEV)

«*God's people avoid evil ways, and they protect themselves by watching where they go.*» Prov 16:17 (CEV)

«*Happy is the man who doesn't give in and do wrong when he is tempted, for afterwards he will get as his reward the crown of life that God has promised those who love Him.*» James 1:12 (LB)

Request God's help

You and God are more than a match for the devils schemes. God tell us: «*Call on me in times of trouble, I will rescue you, and you will honor Me.*» Psalm 50:15 (GWT)

The battle for sin is won or lost in your mind. What ever gets your attention will get you. We are told to «*resist the devil*» (James 4:7), not resist temptation! Temptation can only succeed if you allow it to capture our minds. Change channels in your mind focus on what God says. Neutralize that thought or focus on something else.

«*Let us have confidence then, and approach God's throne where there is grace. There we will receive mercy and find grace to help us just when we need it.*» Heb 4:16 (TEV)

Heal the past!
Live the present!
Dream the future!

«*No temptation has overtaken you except such as is common to man; but God is faithful, who will not allow you to be tempted beyond what you are able, but with the temptation will also make the way of escape, that you may be able to bear it.*» 1 Cor 10:13 (NKJV)